

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: ccdab@yahoo.com**Director:****Prof. Deák – Székely Szilárd Levente****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Comaniciu Cristina, prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, ing. ec. Onișoru Viorica**Colaboratori:** insp. gen. prof. Dărămuș Eugenia Marcela

lector univ. dr. Scheau Ioan

Tehnoredactare: aj. analist programator Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Utilizarea mijloacelor media pentru crearea de scurtmetraje la Școala Gimnazială „Sebes Pál” Rimetea - Prof. Deák-Székely Szilárd Levente	2
„Primăvara Școlii – convorbiri didactice la Alba Iulia – Prof. Oros Ligia Elena	3
Transculturalitatea în procesul de traducere din limba română în limba franceză – Prof. Moldovan Dan Dumitru	4
Sistemul Cornell - Prof. Anca Monica Iuliana	7
File de jurnal despre Vierea Patimilor - Prof. Pascal Daniela	9
„Micul Prinț” de Antoine de Saint – Exupery, proiect de lectură în limba franceză – Prof. Crișan Alina, prof. Rusu Sofica	10
Metode interactive folosite în predarea unităților de măsură - Prof. Demeny Ida	13
„Școala altfel: să știi mai multe să fi mai bun.” 6-10 aprilie 2015 – Prof. Mărginean Adriana Lucia, Mărginean Gheorghe Vasile	15
Activități și jocuri pentru dezvoltarea emoțională la preșcolari - Prof. Huștiuc Nicoletta, prof. Filimon Anișoara	20
Metode ale învățării în ciclul primar - Prof. învă. primar Zdrenghia Maria, prof. învă. primar Gatea Mihaela	22
Relațiile interpersonale în grădiniță și ciclul primar - Prof. învă. preșcolar Matei Aniela Ioana	24
Familia, școala și comunitatea – parteneri în educație - Prof. învă. primar Păcurar Elena	26
Educarea gândirii matematice a copilului de vârstă școlară mică - Prof. învă. primar Coroiu Elena Adriana	29

UTILIZAREA MIJLOACELOR MEDIA PENTRU CREAREA DE SCURTMETRAJE LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SEBES PÁL” RIMETEA

Prof. Deák-Székely Szilárd Levente, director CCD Alba

Idea creării de filme, scurtmetraje, a venit pe parcursul derulării activităților din cadrul Proiectului Comenius-Regio „Cetățenie și Educație prin media în context european – DIDA MEDIA EUROPE” finanțat de Comisia Europeană prin Programul Lifelong Learning, Comenius Regio. Proiectul este implementat de Consiliul Județean Alba împreună cu Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Alba Iulia, Colegiul Tehnic „Apulum” Alba Iulia, Casa Corpului Didactic Alba și Asociația „Alba-Manche Împreună” – AMI respectiv parteneri de proiect din Italia, oraș Senigallia din regiunea Ancona.

Școala Gimnazială „Sebes Pál” Rimetea s-a implicat în acest proiect prin participare la Festivalul de film „Film MEET Festival” organizat la Alba Iulia în perioada 20-22 aprilie 2015. Scurtmetrajul creat de elevii clasei a VII-a și a VIII-a în cadrul orei de Utilizarea calculatorului (1 oră/săpt, oră opțională) și coordonat de profesorul Deák-Székely Szilárd Levente a avut titlul „Mineritul de fier din comuna Rimetea – trecut și prezent”. Chiar dacă filmul creat de elevi nu a

fost premiat (la festival au participat aproximativ 2000 de filme din întreaga lume) a adus un câștig enorm pentru elevi. După cum spun tocmai elevii, au făcut la ora de Utilizare a calculatorului prin creare de filme activități care le sunt pe plac, au avut parte de drumeții (pentru realizarea filmului materialul a fost adunat la fața locului, deci trebuia să ne deplasăm la minele de fier din Rimetea, aprox. 6-8 km de mers pe jos dus-întors). Materialul folosit la crearea de filme a fost material original, s-au folosit doar poze și filmări făcute de echipele de elevi care au lucrat la scurtmetraj sau de profesorul

coordonator, de aici reiese originalitatea filmului (nu există nici măcar o poză în film care să nu fi fost creată de noi).

Aducem mulțumiri doamnei director de muzeu Lassel Ágnes pentru interviul acordat, Muzeul Etnografic din Rimetea a colaborat foarte bine cu Școala Gimnazială „Sebes Pál” Rimetea la acest proiect. Motivația elevilor a fost ridicată, au lucrat foarte bine în echipe distincte: unii erau cameramani, alții realizau imagini digitale, unii erau naratori, unii lucrau la montajul filmului, dar în esență toți au fost mulțumiți de produsul final. Ca produs final s-a realizat scurtmetrajul de 14 minute și 22 de secunde cu titlul „Mineritul de fier din comuna Rimetea – trecut și prezent”. Filmul se poate viziona și pe youtube sau accesând link-ul:

<https://www.youtube.com/watch?v=EYgOUZy-FU>

Caracteristicile scurtmetrajului satisfac cerințele de selectare și condițiile de a fi admis în cadrul Film MEET Festival, astfel formatul este mpeg4 (format video admis: mpeg2, mpeg3, mpeg4, avi, mov), aspect ratio: 16:9 sau 4:3, dimensiunea nu mai mare de 2 Gb (filmulețul are 1,21 Gb), rezoluția nu sub 1280x720 (noi avem 1920x1080), să nu fie mai lung de 15 minute (avem 14

minute 22 secunde) iar scurtmetrajul respectă recomandarea principală a organizatorilor, aceea de a avea un format mpeg4 cu o compresie H264. Filmările și majoritatea pozelor au fost făcute cu o cameră digitală de tip Sony HDR-CX240, iar softul cu care a fost prelucrat filmul, softul de creare film a fost tot de la sony, fiind vorba de aplicația Sony Vegas Pro 12.00.

Elevii au prins gustul de a utiliza mijloace media, fiindu-le pe plac activitățile de colectare de date cu ajutorul mijloacelor media (aparat foto digital, cameră digitală) pe o anumită temă. La fel motivația este puternică și când lucrează la montajul filmelor, pe echipe, folosind softuri adecvate. Astfel am propus pentru anul școlar 2015-2016 să continuăm pe această idee și să realizăm un alt film despre frumusețile naturale din comuna Rimetea și zona Rimetea, cum ar fi: Piatra Secuiului, Huda lui Papară, Poarta Zmeilor, Vânățiile Ponorului, Cheile Turzii, Cheile Râmețului.

„PRIMĂVARA ȘCOLII-CONVORBIRI DIDACTICE LA ALBA IULIA” EDIȚIA A VI A - 18 MARTIE 2015

Prof. metodist Oros Ligia Elena – CCD Alba

TEMA SIMPOZIONULUI:

„Învățământ și eficiență în spațiul autohton”

INSTITUȚII PARTENERE

UNIVERSITATEA “1 DECEMBRIE 1918” ALBA IULIA
INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI ALBA
CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ ALBA

LOCUL DE DESFĂȘURARE:

Casa Corpului Didactic Alba

SCOPUL:

Creșterea numărului de cadre didactice capabile să realizeze un sistem educațional stabil, echitabil, eficient și relevant pentru comunitățile în care trăiesc și lucrează.

Inițierea unui dialog între cadrele didactice ale județului referitor la eficiența învățământului în spațiul autohton, cu referire la modalitățile practice prin care participarea la diversele proiecte derulate a influențat calitatea și performanțele elevilor și absolvenților. Dorim ca aceste performanțe și calități să fie vizibile în creșterea calității vieții comunității din care provin acești elevi. Considerăm că o „performanță” și o „calitate” care nu este utilă celor care investesc în ea nu poate fi considerată ca atare într-o țară aflată în criză, care are probleme în a-și realiza propria bunăstare economică pentru poporul său.

GRUPUL ȚINTĂ: simpozionul se adresează tuturor cadrelor didactice și elevilor din județ preocupați de eficiența învățământului în spațiul autohton.

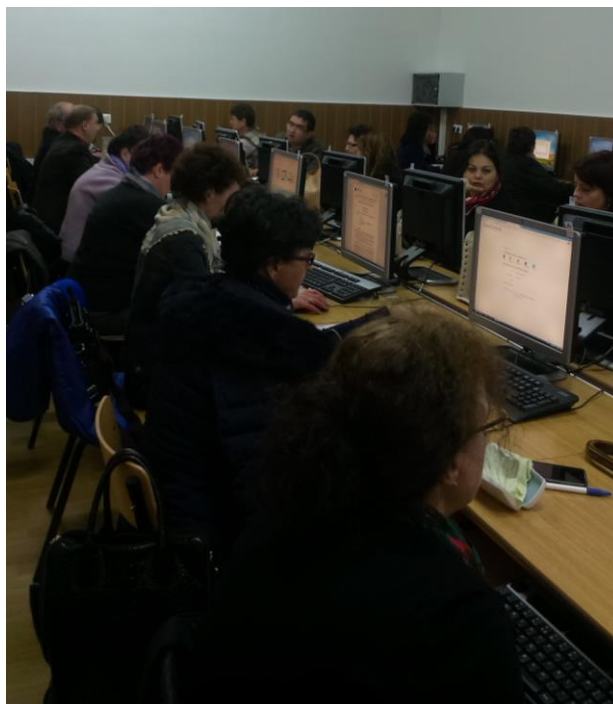
Simpozionul a fost lansat în data de 17 februarie 2015, prin anunțarea pe site-ul CCD Alba respectiv pe poșta electronică albanet a începerii activităților de înscriere a lucrărilor.

La simpozion s-au înscris un număr de **95 cadre didactice**, pe baza a **63 de lucrări** alcătuite, un număr de 32 de lucrări fiind scrise în parteneriat de câte 2 cadre didactice.

Au participat cadre didactice din toate zonele județului, reprezentând atât grădinițe, școli primare, școli gimnaziale precum și colegii naționale, colegii tehnice sau licee vocaționale.

Tematica abordată a fost corect încadrată în tematica simpozionului, lucrările au avut caracter practic aplicativ în cea mai mare parte, iar lucrările care au abordat parte teoretică de metodică, pedagogie sau psihopedagogie au avut un înalt nivel academic.

Felicităm toți participanții, fiecare cadru didactic implicat va primi o diplomă de participare pe care va fi specificat ISSN-ul acestui simpozion, adică **ISSN 2069 – 9093**
ISSN – L – 2069 – 9093, așa cum este el înscris în registrul publicațiilor.

TRANSCULTURALITATEA ÎN PROCESUL DE TRADUCERE DIN LIMBA ROMÂNĂ ÎN LIMBA FRANCEZA

*Prof. Moldovan Dan Dumitru,
Școala Gimnazială „Singidava” Cugir/ Școala Gimnazială Blandiana*

Încă din 1991 Wolfgang Welsch a descris în repetate rânduri actualul dar și viitorul fenomen-produs transculturalitate ca „diagnostic temporar”, arătând că acest fenomen nu va fi singular din punct de vedere cultural într-o societate globalizată și că vor exista și pe mai departe forme pluri- și interculturale. Welsch identifică cinci aspecte ca fiind caracteristice transculturalității: „o interconectare externă între culturi, caracterul hibrid, anularea diferenței familiar-străin, determinarea transculturală a indivizilor, decuplarea de la identitatea culturală și națională”. Transculturalitatea este impulsionată de fenomenul migrației, globalizarea la nivel economic, căile de comunicare și de circulație internaționale, cultura „pop” precum și de temele existențiale care se regăsesc în fiecare cultură. Această nouă configurație este scutită de vechile probleme interculturale ale diferențelor separatoare, permițând mai degrabă – conform viziunii lui Welsch – coexistența decât conflictul. În ultimele studii autorul relativizează această viziune utopică ce amintește de imaginea creuzetului cultural, pusă acum sub semnul întrebării: pe lângă fenomenul de nivelare ar exista – la fel de îndreptățite – și „processe diferențiatore”. Percepția reciprocă, melanjul de culturi sunt diferite din punct de vedere istoric și geografic. Există perioade de contact dinamic, alternând cu perioade de izolare. Experiența comună ca liant se acumulează cu precădere în regiuni învecinate. „Cât de autentice, nemijlocite și autohtone sunt de fapt culturile? Tindem să credem că, cel puțin în spațiul cultural european se pornește de la o mediatizare reciprocă la cel mai înalt nivel, într-o oarecare măsură de la o „nemijlocire mijlocită” și în relațiile dintre culturi.”

La dialectica unei așa-zise „globalizări” a reacționat printre altele și UNESCO, cu un program de conservare și promovare a diversității culturale și lingvistice (2000). În UE există, după

cum se știe, din anul 2007 un comisariat pentru multilingvism prezidat de Leonard Orban (România). În acest context, România vine cu experiența pozitivă a pluriculturalismului secular, specific zonei centrale a Transilvaniei (Ardealului) precum și cu experiența particulară, care depășește granițele Ardealului, a amestecului de elemente românești, slave, turcești, grecești, germane și franțuzești care au contribuit la formarea limbii române literare modern.

Trăsătura definitorie a transculturalității – hibriditatea - amestecul diferit dozat a existat dintotdeauna. Aceasta nu reprezintă un defect și nici nu constituie un avantaj: este o realitate gradată diferit. Istorici și critici literari români din anii '30 se simțeau neînțeleși și subestimați – din cauza aluziilor venite din exterior cu privire la caracterul mixt al culturii și literaturii române.

Dilema poziționării regionale adecvate a României din punct de vedere regional (în Europa Centrală și de Est, în Europa de Sud-Est, la „hotarele creștinismului“, în Balcani) nu este elucidată nici după integrarea în comunitatea europeană, dar schimbul, amestecul, transculturalitatea nu mai sunt percepute ca aspecte negative. Andrei Pleșu propune - nu fără umor - ca soluție de compromis eticheta „Scandinavia Balcanilor“, elogiind în alt loc, pe larg, apartenența la gastronomia balcanică ca liant

Pentru traducător - definit metaforic dintotdeauna ca un călător prin spații și timpuri, bun cunoscător al limbii, iar în termeni de specialitate ca mijlocitor între culturi, specialist în comunicare cu competență transculturală și interculturală - caracterul mixt al culturii precum și al literaturii are implicații în ceea ce privește munca de documentare asupra textului, interpretare cuprinzătoare a contextului.

Acest caracter mixt vizează teme și motive itinerante, adaptate, însă și limba: „O limbă este întotdeauna un amestec de limbi, undeva la jumătate de drum între Babel, ca expresie a deplinei confuzii și 'grăitul în limbi' ca expresie a celei mai nemijlocite transparențe. Un stil este întotdeauna un împrumut pestriț de expresii, de care se dezice și pe care le deformează pentru a le da un sens aparte“

Istoria transculturalității (prin comunicare, schimb între culturi, amestecul de culturi) înglobează – după cum a dovedit-o experiența de până acum – nu doar experiența întâlnirilor pașnice („nunta“), ci și o istorie a violenței („luptă“), a exercitării puterii sub diferite forme.

Limbajul joacă în procesul de comunicare inter- și transcultural un rol esențial, deoarece fiecare cultură în parte se exprimă prin limbă. În cadrul acestei comunicări culturale traducerile ocupă – pe lângă alte forme de transfer – un loc important. În comparație cu mass-media, care prezintă și explică operativ alteritatea, beletristica nu reușește să țină pasul, beneficiind în schimb de șansa de a avea un impact mai puternic, de a evita mai ales reducerea culturilor și stilurilor de viață străină la o ofertă de consum exotica, și, în cele din urmă, de a releva mai degrabă în străin familiarul.

Raportate la cultura română – în care termenii tradiționali culturali „codru“, „plai“ „mioritic“ (forma de viață a ciobanilor de munte) au un loc aparte – eseurile care tematizează morfologia culturii aparținând lui Lucian Blaga și lui Constantin Noica, interpretările din punct de vedere a istoriei religiilor de Mircea Eliade, mai apoi în zilele noastre publicațiile istorice ale lui Lucian Boia, eseurile de filosofia culturii de Horia Roman Patapievici și Andrei Pleșu fac parte – datorită informațiilor de fond relevante pentru traducător - din categoria textelor-cheie.

Este vorba de texte care expun mituri (de ordin etiologic, politic-social și normativ) relevante pentru cultura română. În parte, acestea au constituit deja obiectul unor traduceri (Blaga) fiind catalogate drept cadre de operare însemnate. În continuare voi cita un poem blagian tradus în limba franceză de Paul Villard, cetățean francez, care a învățat limba română special pentru a-l traduce pe poetul român, Lucian Blaga:

9 Mai 1895

*Sat al meu, ce porți în nume
sunetele lacrimii,
la chemări adânci de nume
în cea noapte te-am ales*

9 Mai 1895

*Toi, mon village, qui portes dans ton nom
le son de larmes,
pretânt l'oreille aux clameurs profondes des
mères*

*ca prag de lume
și potecă patimei.*

*Spre tine cine m-a ndrumat
din străfund de veac,
în tine cine m-a chemat
fie binecuvântat,
sat de lacrimi fără leac.*

*je t'ai choisi cette nuit
comme seuil du monde
et sentier de la passion.*

*Béni soit
Celui qui m'a guidé vers toi
du tréfonds des siècles,
qui m'a appelé en toi,
ô, village des larmes incurables.*

Nu o să propun în continuare o analiză exhaustivă a procesului de traducere din limba română în limba franceză, ci mă voi axa strict pe transferul cultural produs prin intermediul traducerii. Astfel, putem observa încă de la început că poezia se modifică prin schimbarea ritmului și a măsurii versurilor. Apoi, apar unele cuvinte care întăresc (*toi, ô*) sau cuvinte care nu au același sens în ambele limbi (*lacrimi fără leac/ des larmes incurables*- putem spune că Blaga nu s-a gândit la un leac băbesc, cunoscut numai de sătenii din Lancrăm, când a exprimat în mod metaforic neputința satului? Evident că nu). În fine, deși se păstrează sensul poeziei, mesajul transmis de Blaga în limba română, nu mai este același în limba franceză. Transferul cultural a avut loc doar la nivel de frazare, multe din elementele culturale pierzându-se odată cu traducerea textului. Astfel, se observă că unele cuvinte nu au avut echivalent în limba franceză. Știa oare Villard când a tradus ce a reprezentat Lancrămul pentru autor? Știa el de ce satul autorului vărsase atâtea lacrimi? Sau ce eveniment important pentru autor a avut loc în acea noapte de mai? Este evident că epoca în care traducătorul a făcut operațiunea de traducere e complet diferită de epoca în care a fost scris poemul. S-a păstrat sensul, dar s-a pierdut nuanța. Un vorbitor de limba franceză va înțelege poezia, însă nu va înțelege niciodată cultura proprie, iar un vorbitor de limba română, care cunoaște și limba franceză, va observa imediat că, deși bună, traducerea nu reflectă identitatea culturală a poporului român.

În procesul de traducere din limba română în limba franceză au fost implicați - în decursul timpului - mii de mediatori. Locul de întâlnire între limbi și culturi a fost camera de studiu, reședința de la țară, redacția ziarului, reședința reginei României din București și Sinaia ca sursă de inspirație, instituții de știință, ministere ale propagandei, edituri, asociații și uniuni, cercuri literare, cafenele și cofetării, biblioteci, saloane private, facultăți, birourile secretarilor literari, atelierele de lucru.

Mai întâi au existat preocupări comparative care vizau miturile și limbile și care au avut ca finalitate traduceri în limba franceză. În epoca pașoptistă apoi li s-au alăturat motivații de ordin filologic și în cele din urmă cele de natură estetică. Traducătorul bi- sau multilingvist este un individ cu competență și formație transculturală. În acest sens lărgit este vorba despre „transpunerea” de culturi (respectiv de subdomenii și detalii semnificative), despre modalități de a descrie relațiile dintre culturi, despre stiluri de viață, moduri de gândire, concepții despre lume, discursuri. O asemenea traducere culturală precum și lingvistic-filologică nu presupune substituirea - fără pierderi - a originalului, ci explicare, interpretare, contextualizare, comparare.

În încheiere să-i dăm încă o dată cuvântul lui Horst Turk pe tema traductibilității și a posibilității de a transporta percepții culturale prin intermediul procesului de traducere: „În cazul translatologiei se poate afirma prin extrapolare că problema unei traduceri a culturilor este întotdeauna rezolvată până într-un anumit grad, dar și că, într-un anumit grad, ea rămâne de nerezolvat. Aici, ca și în alte cazuri, traducătorul trebuie să se sprijine pe participarea cititorului la jocul lingvistic al traducerii și pe contribuția istoriei în procesul traducerii.”

Bibliografie:

- BLAGA, Lucian, *Nebănuitele trepte – ediție multilingvă*, prefată de George Gană, Iași, Ed. Ars Longa, 2013.

- PLEȘU, Andrei, *Obscenitatea publică*, București, Ed. Humanitas, 2004.
- TURK, Horst, *The Translator*, vol. 2, nr. 2, s.l., 1996.
- WELSCH, Wolfgang, *Panagrama*, Pitești, Editura Historia, 2001

Sitografie:

- *Transculturalitatea*, <http://fr.scribd.com/doc/102747575/4/Transculturalitate>, site accesat la data de 11 aprilie 2015.

SISTEMUL CORNELL – INSTRUMENT INTELECTUAL ÎN FORMAREA CAPACITĂȚII DE LUARE A NOTIȚELOR ÎN MOD SISTEMATIC, ORGANIZAT, STRUCTURAT

Prof. Anca Monica-Iuliana, CJRAE, Alba

Sistemul care s-a impus cel mai mult este sistemul T sau sistemul Cornell de luare a notițelor. Acest sistem are succes pentru că este simplu și eficient, putând fi utilizat atât de elevi de liceu și gimnaziu.

„Sistemul Cornell presupune pregătirea prealabilă a hârtiei de scris, prin organizarea spațiului acesteia în trei părți”, precizează S. Bernat. Mai întâi se trage o linie orizontală, aproximativ la 5 cm de partea de jos a foii. Spațiul de deasupra liniei orizontale se împarte printr-o linie verticală, trasată în stânga, la aproximativ un sfert din lățimea foii.

În timpul audierii, în interiorul celor trei spații se vor nota informațiile. Coloana din dreapta este destinată conținutului prezentat, de aceea este cea mai extinsă. Coloana din stânga este pentru întrebări, conexiuni, reflecții personale, cuvinte cheie. Spațiul de jos servește rezumării conținutului de pe acea pagină.

Întrebări Conexiuni Reflecții personale Cuvinte cheie	Notițele
Rezumatul	

Cea mai importantă idee după care este elaborat sistemul Cornell de luare a notițelor este cea a intervenției celui care notează în conținut, simultan cu audierea și înregistrarea acestuia. Partea din dreapta poate fi completată după regulile anterior enunțate. Rezumatul se completează fie în timpul, fie ulterior notițelor. Rezumarea dezvoltă capacitatea de sinteză și ajută la întipărirea eficientă a cunoștințelor în memorie.

Din sistemul Cornell de luare a notițelor, pot fi derivate și altele, în funcție de preferințele individuale și de conținut pe care le redăm prin notițe.

Există mai multe variante:

1. Foaia poate fi împărțită pe trei coloane. În stânga se iau notițele, în mijloc se formulează ideile principale, iar în dreapta se notează cuvintele cheie la care pot fi redusă ideile principale.

Notițe	Idei principale	Cuvinte cheie

Coloana I

Se folosește o foaie de hârtie goală, mare. Se utilizează doar o parte / față a foii. Se trasează o linie verticală în partea stângă a foii. Aceasta este coloana în care se vor scrie cuvintele sau termenii cheie. Notițele vor fi luate în partea dreaptă a acestei margini.

Coloana II

Notițele se pot însemna și sub formă de paragrafe. Se surprind ideile generale/principale și de asemenea, ideile ilustrative. Se pot lăsa unul sau mai multe rânduri libere pentru a marca sfârșitul ideii notate. Utilizând abrevieri în această coloană se va economisi timp. De asemenea, se recomandă să se noteze cât mai citeț.

Coloana III

Se recitesc notițele și eventual se fac mai citețe dacă este necesar. Se vor însemna ideile sau cuvintele cheie care vor surprinde ideea principală a lecturii. Ideile principale se recitesc și se redau cu propriile cuvinte. În final notițele se revizuiesc.

Luarea de notițe în timpul orei este o operație complexă. Din reflex, mulți elevi scriu tot ce spune profesorul.

Astfel, sistemul Cornell de luare a notițelor ajută elevii să-și organizeze informația și implicit procesul de învățare, să-și creeze foi de studiu pentru o revizuire mai ușoară a cunoștințelor.

2. Foaia se împarte pe două coloane. Într-o coloană se iau notițele, iar în cealaltă se formulează întrebări. Răspunsul acestor întrebări se regăsește în notițe, astfel realizându-se și o organizare a informației scrise.

Întrebare	Notițe

Câteva puncte de reper pot fi utile atunci când se iau notițe, pentru a înregistra mai eficient informația. Înregistrarea eficientă înseamnă atât acuratețe a informațiilor notate, rapiditate, cât și organizare a notițelor după anumite criterii și implicare activă în procesul notării. Luarea notițelor începe înainte de ascultarea unui discurs și se finalizează numai după ce notițele au fost completate și corectate. Pregătirea se poate realiza prin lecturi prealabile în domeniul în care se înscrie subiectul care va fi discutat.

În timpul înregistrării informației există anumite comportamente a căror practică îmbunătățește acuratețea acestui proces: ascultarea activă, sistemele de notare, locul. Luarea notițelor include și elemente care țin de corectare, completare și revizuire. Păstrarea notițelor într-un sistem organizat după anumite criterii face să fie mai accesibile identificarea și utilizarea lor ulterioară. Deși poate părea un proces dificil, luarea notițelor în mod sistematic presupune investiție de timp și efort doar până când se automatizează anumite deprinderi necesare pentru această activitate.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bernat, S. - *Tehnica învățării eficiente*, Cluj-Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană, 2003.
2. Bocoș, M. - *Instruire interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune*, Cluj-Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană, 2002.
3. Jucan, D - *Strategii de activitate intelectuală a studenților*, Cluj Napoca, Editura Casa Cărții de Știință, 2009.
4. Lemeni G., Miclea M. - *Consiliere și orientare. Ghid de educație pentru carieră*, Cluj-Napoca, Editura ASCR, 2004.
5. Rowntree, D. - *Învață cum să înveți. Introducere programată în tehnica studiului*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1980.

FILE DE JURNAL DESPRE VINEREA PATIMILOR

Prof. Pascal Daniela, Școala cu clasele I-VIII Singidava, Cugir

În seara de **Vinerea Mare** vin cu toții să ia parte la slujbele de **îngropare a Mântuitorului**.

În această seară, biserica capătă o înfățișare deosebit de înălțătoare.

În tot cuprinsul ei, Biserica strălucește în lumina candelor, policandrelor și sfeșnicelor încărcate cu lumânări.

Sfântul Epitaf așezat pe masă, în fața crucii, stă înconjurat de flori și lumânări aprinse cu Evanghelia deasupra, întărind duhul credinței tuturor acelor credincioși care, în fața lui, *trebuie să îngenuncheze de trei ori și să sărute Sfânta Cruce și picioarele Mântuitorului*.

Fiecare cu câte o lumânare în mână ascultă cu evlavie **prohodul cântat la strună** de corul Bisericii aranjat pe grupe.

Mi-am îndreptat privirea spre lumânarea din mâna mea, de a cărei "lacrimă de ceară" îmi ardeau mâna și sufletul.

Chinurile și moartea Omului Iisus au transformat Universul într-o lacrimă enormă. Fiecare chip părea împietrit ... și din când în când câte o lacrimă curgea din ochii reci, cu expresii goale.

Omenirea rămăsese singură, iar turma fără păstor era rătăcită.

Era **momentul** ieșirii din Biserică și al **Ocolului**. Preotul și credincioșii luând sfânta pânză, ies și **înconjoară biserica de trei ori**, în semn de îngropare a Domnului Iisus. Se cântă: "Pe calea către culmea morții... și Mergi la cer ..."

Toată lumea îi urmează cu făclii aprinse, în sunetul prelung al clopotelor.

În acest an vremea era tristă, ploaia cădea din abundență părând a fi un plâns al întregii naturi. Ca într-un vis mi-am ridicat mâinile spre obraji și am simțit lacrimile care curgeau. Am privit atunci spre cer și în același timp o picătură de ploaie mi-a atins fața ca o mângâiere sau ca un alint.

Oamenii adunați în grupuri au uitat de ploaie și de orice grijă lumească, de orice ură sau supărare, aflându-se pătrunși de puterea credinței care le înălța sufletul făcându-i mai buni și mai drepti.

Intră cu toți pe sub Sfântul Epitaf în semn de smerenie pentru Mântuitor și pentru ca să fie sănătoși tot anul.

La venirea nopții, când slujba s-a terminat, pleacă toți spre casă, *lăsând capetele lumânărilor aprinse „ca să afle și morții despre venirea zilelor mari”*.

Ploua, din nou, iar picăturile de ploaie vesele s-au unit într-un imn de dragoste și liniște.

MICUL PRINȚ, DE ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY,
PROIECT DE LECTURĂ ÎN LIMBA FRANCEZĂ

*Profesori Crișan Alina și Rusu Sofica,
Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia*

Motto-uri: *“Toți oamenii mari au fost mai întâi copii. (Dar puțini dintre ei își mai aduc aminte.)*

“Nu cunoaștem decât ceea ce împlânzim, zise vulpea. Oamenii nu mai au timp să cunoască nimic. Cumpără lucruri de-a gata, de la neguțători. Cum însa nu există neguțători de prieteni, oamenii nu mai au prieteni. Dacă vrei să ai un prieten împlânzește-mă.” Antoine de Saint-Eupéry

Lectura în limba franceză poate fi o incursiune în lumea minunată a Micului Prinț, celebrul personaj al lui Antoine de Saint-Exupéry, dar și o modalitate de formare a competențelor lingvistice de receptare-producere de mesaje în limba franceză, la elevii de la profilul uman, specializarea bilingv franceză. Micul Prinț este o carte complexă care abordează teme variate (prietenia, dragostea pentru natură, dorința de cunoaștere, comunicarea copii-adulți etc), o carte care se citește cu ușurință în limba română (dar și în limba franceză de către elevii de la secția bilingv franceză, din clasa a X-a), o carte pe care o găsim pe Internet atât în limba română cât și în limba franceză. Povestea există și în format audio, postată pe www.youtube.com, e tradusă în peste 100 de limbi. Este o carte pe care am citit-o și am recitit-o de fiecare dată cu aceeași plăcere fie că suntem adulți sau am fost copii, e o carte care continuă să ne vorbească și după ce citim ultima pagină...iată motivele pentru care am ales să ne lansăm într-o activitate de lectură și interpretare a acestei opere literare împreună cu elevii noștri. Am lucrat pe grupe, divizând clasa în 6 grupe, formate din 4-5 elevi, am analizat mesajul operei aplicând metoda cubului, metodă care permite învățarea prin colaborare atunci când se dorește abordarea unui subiect din mai multe perspective.

Verbele care stau la baza acestei metode active de învățare sau activității de învățare sunt: descrie, compară, analizează, asociază, argumentează, aplică. Am formulat sarcini de lucru care să vizeze fiecare din cele 6 verbe corespunzătoare fațetelor cubului. De exemplu: descrieți înfățișarea Micului Prinț, mediul său de viață etc sau analizați comportamentul omului de afaceri, comparați cele două planete - asteroidul Micului Prinț și Terra, planeta pe care locuiesc oamenii. Pentru a ilustra verbul „a aplica”, am propus un joc de rol, o lectură dramatizată a unui fragment din carte (dialogul cu vulpea, dialogul cu regele etc) care să fie realizată în fața clasei. În organigrama de mai jos, se pot observa etapele proiectului de lectură, proiect bazat pe pedagogia sarcinii concrete de lucru (la tâche à résoudre), individuală și/sau colectivă, pe elaborarea unor produse finale (eseuri argumentative, redactări, rezumate, listă de cuvinte în limba franceză, listă cu citate din operă, comentate în limba franceză, fișa unei meserii/profesii actuale care ar corespunde meseriilor sau ocupațiilor pe care le au personajele din poveste (géographe, allumeur de réverbères, roi etc), dramatizarea.

Prezentăm, mai jos, modul de desfășurare a etapelor acestui proiect:

Prima etapă: Ascultarea colectivă a CD-ului audio în limba română, Prima parte și a doua parte, Lectura : Florian Pitiș, Ed. Rao International (disponibil la CDI-ul liceului)

Timp: 2 ore: Luni, 27.10. 2014, Joi, 30.10.2014

Elevii ascultă și iau notițe.

Acasă, ei citesc cartea on line, în limba franceză.

A doua etapă: Prezentare orală – Prezentare Power Point „Le Petit Prince” de Antoine de Saint Exupéry – 3 elevi

Timp: 15 minute

A treia etapă: Pentru toți elevii:

Cerințe :

1. Présentez le livre, l’auteur, la couverture, le résumé, le message du livre;

2. Essayez de caractériser le genre du livre. Argumentez chaque réponse! (livre d'aventures, conte philosophique, pour enfants)
3. Dressez la liste des symboles de l'univers du livre (la rose, les étoiles, le garçon blond, le renard, l'astéroïde, le désert, l'avion, la fontaine, le mouton, les volcans, ...)

Timp: 1 oră

A patra etapă: Pentru fiecare grupă de elevi:

Prima grupă: (4 elevi) – Capitolele I-IV:

Cerințe:

1. Quelle est la relation du Petit Prince avec les grandes personnes? (le rôle du dessin dans la communication)
2. Que dessine l'auteur?
3. Quelles sont les questions posées par le Petit Prince? Et les réponses?
4. Qu'est-ce qu'il apprend à l'occasion de la rencontre avec l'astronome?

Produs final: Lettre ouverte au Petit Prince. Racontez votre relation avec les adultes (parents, professeurs etc.) sous la forme d'une lettre adressée au Petit Prince. (180 mots).

Auto-evaluare :

J'ai appris

Les difficultés que j'ai rencontrées lors de cette séquence, ainsi que des pistes pour y remédier

A doua grupă: (4 elevi) - Capitolele V, VI, VII, VIII:

Cerințe:

1. Les baobabs – Une leçon sur la nature
2. Le coucher du soleil – Une leçon sur le temps
3. "Il n'y a pas de rose sans épines." Commentez ce proverbe! (180 mots)
4. Comment soigner les fleurs? Comment entretenir une amitié?

Produs final: Qu'est-ce que l'amitié pour vous? Vous avez des problèmes sentimentaux? Vous vous adressez à la rubrique "Courrier du cœur" de la revue "Phosphore". Rédigez une lettre dont le destinataire est le psychologue de la revue et imaginez ensuite la réponse, les conseils de ce psychologue concernant ce sujet. (180 mots)

Auto-evaluare :

J'ai appris

Les difficultés que j'ai rencontrées lors de cette séquence, ainsi que des pistes pour y remédier

A treia grupă: (4 elevi) – Capitolele IX, X, XI, XII:

Cerințe:

1. Comment prépare le Petit Prince son voyage vers la Terre? Quels sont les symboles-clés?
2. Qui est le roi? Caractérisez-le! Décrivez sa relation avec les gens de son royaume!
3. Commentez l'affirmation "Il est bien plus difficile de se juger soi-même que de juger autrui."
4. Quelle est la conclusion à laquelle arrive le Petit Prince après la rencontre avec le vaniteux?
5. Commentez l'affirmation du buveur: "Je bois pour oublier."

Produs final: Les voyages forment la jeunesse. Essai sur le voyage: "À quoi sert de voyager?" (le rôle du voyage, l'idée de liberté ...) Chaque élève écrit un essai. (180 mots)

Auto-evaluare : Elevul scrie ce a învățat în cursul acestei etape. De asemenea, menționează care au fost dificultățile întâlnite de-a lungul etapei, dar și piste de remediere.

J'ai appris

Les difficultés que j'ai rencontrées lors de cette séquence, ainsi que des pistes pour y remédier

A patra grupă: (4 elevi) – Capitolele XIII, XIV, XV, XVI:

Cerințe:

1. Analysez le comportement de l'homme d'affaires (le businessman).
2. Qu'apprend le Petit Prince sur le métier d'homme d'affaires?
3. Qu'est-ce que vous pensez de l'argent? L'argent, fait-il le bonheur? Argumentez!
4. En quoi consiste le métier d'allumeur de réverbères?
5. Comment voit l'allumeur de réverbères son métier? Et le Petit Prince?
6. Comparez les deux planètes : celle du Petit Prince et celle du géographe.
7. Commentez les affirmations: "Les fleurs sont éphémères". "Les montagnes ne changent pas".
8. "La Terre n'est pas une planète comme les autres." Comment voit le Petit Prince la Terre?

Prods final: Fiche-métier. Associez aux métiers de géographe, d'homme d'affaires, d'allumeur de réverbères, d'astronome des métiers actuels. Rédigez le portrait d'un métier actuel (nature du travail, études, compétences requises, lieu de travail...)

Auto-evaluare:

J'ai appris

Les difficultés que j'ai rencontrées lors de cette séquence, ainsi que des pistes pour y remédier

A cincea grupă: (5 elevi) – Capitolele XVII, XVIII, XIX, XX, XXI:

Cerințe:

1. Quelles sont les formes de vie qui existent dans le désert?
2. Que signifie le mot "apprivoiser"? (sens propre, sens figuré)
3. Analysez le dialogue entre le Petit Prince et le renard.
4. Donnez quelques conseils à un camarade pour se faire des amis.
5. Recherchez sur internet des proverbes sur l'amitié.

Prods final: Rédigez un essai sur l'amitié. (180 mots)

Auto-evaluare :

J'ai

appris

Les difficultés que j'ai rencontrées lors de cette séquence, ainsi que des pistes pour y remédier

A șasea grupă: (5 elevi) – Capitolele XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII)

Cerințe:

1. Que symbolise l'eau et la fontaine?
2. Si vous faites une économie de temps, à quoi ça sert?
3. Commentez la phrase: "Ce qui embellit le désert c'est qu'il cache une fontaine quelque part." (parler de la découverte de soi-même et du monde par la recherche, le voyage, la curiosité)
4. Décrivez le dessin qui accompagne la fin de l'histoire. Comment l'interprétez-vous?

Prods final: Choisissez un dialogue représentatif pour ces derniers chapitres et jouez-le devant la classe!

Auto-evaluare :

J'ai appris

Les difficultés que j'ai rencontrées lors de cette séquence, ainsi que des pistes pour y remédier

A cincea etapă: Prezentarea de către elevi a lucrărilor realizate.

A șasea etapă: Evaluarea

Durata: octombrie –noiembrie -decembrie 2014

În concluzie, putem spune că proiectele de lectură dau sens învățării, îi motivează pe elevi să studieze o limbă străină, formează comportamentul de cititor activ și creativ, elevul fiind conștient că a citi înseamnă a interpreta, că a învăța înseamnă a descoperi și a comunica. Povestea „Micul Prinț” este mereu actuală prin abordarea filosofică a marilor teme ale umanității: viața, prietenia, dispariția omului, iubirea, existența pe planeta Terra și în alte lumi, dar și prin sensuri noi, specifice epocii noastre (respectul pentru natură, toleranța, educarea copilului în spiritul ideii de libertate, dialog constructiv, comunicare). Este o carte destinată în egală măsură copiilor, adolescenților și adulților, o carte care poate fi explorată în cadrul unui proiect didactic de lectură, proiect în care se poate angaja o clasă de adolescenți, cu tot entuziasmul specific vârstei și cu toată curiozitatea intelectuală pe care o poate stârni lectura unei cărți scrise cu simplitate, umor și ilustrată de scriitorul Antoine de Saint-Exupéry însuși.

Bibliografie:

1. Dragomir, Mariana, *Puncte de vedere privind predarea-învățarea limbii franceze ca limbă străină*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.
2. Mitterand Henri, *Dictionnaire des grandes œuvres de la littérature française*, Le Robert, Les Usuels, 1992, Paris.
3. <http://www.citate-celebre.com/citate-din-micul-print/>
4. <http://www.scribub.com/profesor-scoala/CUBUL-Metod-de-nvare-prin-coop235231641.php>
5. <http://ombeleen.eklablog.com/projet-2014-2015-le-petit-prince-p857182>

METODE INTERACTIVE FOLOSITE ÎN PREDAREA UNITĂȚILOR DE MĂSURĂ

Profesor Demeny Ida - Școala Gimnazială „ Ovidiu Hulea ” Aiud

„Împreună, indivizii generează și discută idei, ajungând la o gândire care depășește posibilitățile unui singur individ.” (C. Costa)

Transformările prin care a trecut procesul de învățare, mai ales în ultimele decenii, au pus problema elaborării și apoi utilizării unor noi metode de predare și învățare școlară. În învățământul contemporan a devenit o necesitate promovarea metodelor moderne de instruire care au capacitatea de a stimula participarea activă și deplină, fizică și psihică, individuală și colectivă în procesul învățării. Învățământul modern preconizează o metodologie axată pe acțiune, operatorie, deci pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității. „Activ” este elevul care „depune efort de reflecție personală, interioară și abstractă, care întreprinde o acțiune mintală de căutare, de cercetare și redescoperire a adevărilor, de elaborare a noilor cunoștințe”. „Activismul exterior” vine deci să servească drept suport material „activismului interior”, psihic, mental, să devină un purtător al acestuia.” (Ioan Cerghit).

Meyers și Jones definesc învățarea activă (active learning) drept un mediu de învățare care „permite elevilor să discute, să asculte, să citească, să scrie și să reflecteze asupra propriilor modalități de cunoaștere prin intermediul exercițiilor de rezolvare de probleme, prin participări în cadrul microgrupurilor informale, prin simulări și studii de caz, prin jocuri de rol și alte activități, toate menite să-i solicite să aplice ceea ce învață.”

Specific acestor metode este faptul că pot stimula și dezvolta învățarea prin cooperare, lucrul în perechi sau în grupe mici de elevi, facilitând astfel comunicarea, relaționarea, colaborarea și sprijinul reciproc pentru rezolvarea unor probleme sau pentru explorarea unor teme noi, care duc la cunoașterea dintre elevi, înțelegerea și acceptarea reciprocă.

Astfel pentru predarea – învățarea lecției de matematică „Unități de măsură pentru lungime” la clasa a V-a am ales *metoda mozaicului*, metodă bazată pe învățarea în echipă.

Obiectivele urmărite prin aplicarea acestei metode sunt ca fiecare elev:

- O1.: să rezolve independent sarcina de lucru primită;
- O2.: să devină expert în rezolvarea sarcinii primite;
- O3.: să transmită informațiile asimilate și celorlalți colegi din echipă;
- O4.: să folosească corect materialul didactic pus la dispoziție pentru a se informa.

Etapetele acestei metode sunt:

- o Stabilirea temei de studiu;
- o Împărțirea acesteia în subteme;
- o Împărțirea clasei în echipe de învățare;
- o Constituirea grupurilor de experți;
- o Reîntoarcerea în echipa inițială de învățare;
- o Evaluarea.

După precizarea obiectivelor și a etapelor ce trebuie parcurse, am stabilit tema de studiu, respectiv, lecția: „Unități de măsură pentru lungime”, pe care am împărțit-o împreună cu elevii în următoarele subteme:

1. Metrul și instrumentele de măsurare;
2. Multipli metrului;
3. Submultipli metrului;
4. Relația dintre metru și submultipli/multipli săi.

În urma obținerii acestor subteme, am împărțit clasa în 5 echipe, fiecare echipă având 4 membri.

Fiecare elev din echipă a primit prin tragere la sorți un număr de la 1 la 4 și a avut ca sarcină să studieze în mod independent subtema corespunzătoare numărului său, el trebuind să devină expert în sarcina primită. După ce au parcurs faza de muncă independentă folosind materialul didactic pus la dispoziție, elevii cu același număr s-au reunit și au dezbătut sarcina primită împreună. Mai întâi au prezentat ceea ce au descoperit studiind independent, apoi au adăugat elementele noi aflate de la ceilalți colegi, devenind astfel experți în subtema studiată. În continuare fiecare elev a revenit la echipa inițială și a prezentat celorlalți colegi, experți și ei în sarcinile avute de rezolvat, cunoștințele asimilate și, bineînțeles, a reținut cunoștințele transmise de coechipierii lor.

Pentru a-și susține raportul realizat elevii au folosit desene, fișe și tabele, dând dovadă de competiție în prezentarea materialului pregătit.

Evaluarea s-a realizat prin rezolvarea de către fiecare elev a unei fișe prin care au demonstrat modul în care și-au însușit cunoștințele în urma prezentărilor făcute de colegii lor:

1. Care este unitatea standard de măsurare a lungimii?
2. Care sunt multipli metrului?
3. Care sunt submultipli metrului?
4. Efectuați următoarele transformări:
 $2\text{ m} = ?\text{ cm}$; $7\text{ km} = ?\text{ m}$
 $5\text{ m} = ?\text{ dm}$; $9\text{ dam} = ?\text{ m}$
 $4\text{ m} = ?\text{ mm}$; $8\text{ hm} = ?\text{ m}$

Ținând, însă, seama de dificultățile înțelegerii noțiunilor de unități de măsură, se impune ca situațiile de învățare să aibă și un pronunțat caracter intuitiv și practic aplicativ.

Este necesar ca aceste activități să fie corelate cu experiența empirică a elevilor, cu preocupările lor - jocul didactic fiind o metodă eficientă utilizată în cadrul unor acțiuni directe de măsurare și comparare. Pentru introducerea unității fundamentale de măsurat lungimea (metrul), este necesar să se efectueze un număr relativ mare de măsurători cu unități de măsură nestandarde. Activitatea poate primi un caracter activizant prin jocul didactic „Câți pași măsoară clasa noastră?”, având ca scop măsurarea lungimii sălii de clasă, folosind ca etalon pasul. Jocul poate fi organizat pe echipe, rezultatele fiind consemnate într-un tabel existent pe tablă. Se constată că în table nu apare același număr de pași la fiecare elev deși lungimea clasei este aceeași. De ce? Pașii nu sunt egali.

Prin comparare, elevii constată: situația că elevii mai înalți au înregistrat un număr mai mic de pași decât cei de statură mai mică, datorită deschiderii mai mari a pasului. Din această cauză se impune nevoia de a găsi un rezultat identic și se impune necesitatea de a folosi un etalon - mărime constantă. Se prezintă apoi metrul ca unitate de măsură fundamentală și instrumentală de măsurat lungimi într-o varietate de forme în care poate fi întâlnit. Prin comparare se constată că delimitează aceeași lungime pe oricare din formele utilizate. Astfel, metrul poate fi înțeles ca unitate fundamentală, unică și universală pentru măsurat lungimea. Cunoașterea intuitivă a instrumentelor de măsurat trebuie să fie urmată de acțiuni de măsurare efectivă, pentru a li se forma elevilor unele capacități și deprinderi practice de măsurare. Măsurând diferite lungimi, lățimi, grosimi, înălțimi în diferite poziții (vertical, orizontal, oblic, circular), dezvoltăm spiritul de observație al elevului, orientarea în spațiu, sesizarea aspectelor semnificative ale realității înconjurătoare.

La clasele V -VI, pentru formarea capacității de apreciere cu ușurință și relativ exactă a unor lungimi date, se pot desfășura exerciții-joc, de forma:

- „Ce distanță există între pomii din grădină?” „Ce înălțime au colegii de pe rândul meu?” „Ce lungime crezi că are curtea școlii?”, etc.

- Sau prin jocul „Calculați lungimea traseului” avem posibilitatea de a forma elevilor, pe lângă deprinderile de calcul matematic, capacitatea de a se orienta pe harta turistică și a calcula distanța pe care trebuie să o parcurgă pe un itinerar dat sau ales.

Metodele și tehnicile prezentate imprimă activităților desfășurate un caracter activ, stimulează în mod deosebit interesul elevilor pentru studiu într-un format aparte. Munca în echipă a determinat crearea unui climat mai puțin încordat, mai amical, elevii dând randament maxim și făcând adevărate progrese în timpul procesului de predare - învățare.

În concluzie ideea necesității realizării, în școală a unei învățări active care să-l situeze pe elev în centrul relației pedagogice constituie, în învățământul actual, un principiu fundamental.

Conform celor afirmate de I. Cerghit „a-l învăța pe copil nu înseamnă să-i dăm din adevărul nostru, ci să-i dezvoltăm propria gândire, să-l ajutăm să înțeleagă cu gândirea lui lumea.”

Bibliografie:

- 1) Oprea, Crenguța - Lăcrămioara, „Strategii didactice interactive“, Ed. Didactică și Pedagogică. 2009 ;
- 2) Cerghit, Ioan , „Metode de învățământ“, Ed. Polirom, 2006;
- 3) Cerghit, Ioan, Neacșu Ion, *Prelegeri pedagogice*, Ed. Polirom, Iași, 2001;
- 4) Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Ed. Polirom, Iași, 2002;
- 5) Sălăvăstru, Dorina, *Didactica psihologiei*, Ed. Polirom, Iași, 2002;
- 6) Tomșa, Gheorghe, *Psihopedagogie preșcolară și școlară*, Ed. M.E.C, București, 2005;
- 7) Breben S, Ruiu G., Gangea E., Fulga M., *Metode interactive de grup*, Ed. Arves, Craiova, 2004.

„ȘCOALA ALTFEL: SĂ ȘTII MAI MULTE, SĂ FII MAI BUN!” 6–10 APRILIE 2015

*Prof. inv. primar Mărginean Adriana Lucia, Prof. inv. primar Mărginean Gheorghe Vasile,
Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia*

I. TITLUL PROIECTULUI: „O altfel de școală!”

II. TIPUL DE EDUCAȚIE ÎN CARE SE ÎNCADREAZĂ PROIECTUL: Educație pentru drepturile omului; Educație pentru dezvoltare personală; Educație ecologică; Educație inter și multiculturală.

III. TIPUL DE PROIECT: Local

IV. DESCRIEREA PROIECTULUI

• **Argument:**

Programul „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!” se va derula în acest an școlar – 2014-2015 – în perioada 06-10 aprilie 2015. Bazându-ne pe experiența anilor școlari trecuți, pe excelența implicare a elevilor și a părinților, ne-a fost ușor să programăm teme mult mai diverse, să angrenăm mult mai multe resurse. Tematica aleasă vine să valorizeze talentele și preocupările extracurriculare ale elevilor, să-i implice în activități interesante, să le ofere destindere, bună dispoziție, posibilitatea afirmării și bucuria muncii în echipă. Cunoașterea orizontului imediat, a celui local, a orașului natal, Alba Iulia, contribuie la cultivarea dragostei și a respectului față de realizările înaintașilor, de locurile unde s-au născut și au trăit, de mediul natural. De asemenea, activitățile practic-aplicative: de ecologizare, de educație antreprenorială, civică, cetățenească, gastronomice oferă contexte interesante și inedite în care elevii să-și demonstreze abilitățile.

• **Scopul:**

- implicarea tuturor elevilor și a cadrelor didactice în activități care să răspundă intereselor și preocupărilor diverse ale copiilor, să pună în valoare talentele și capacitățile acestora în diferite domenii și să stimuleze participarea lor la acțiuni variate, în contexte nonformale.

• **Obiectivele specifice ale proiectului:**

- dezvoltarea abilităților de a proiecta și desfășura activități diverse, în școală și în afara ei;
- promovarea imaginației și creativității elevilor;
- dezvoltarea unor atitudini pozitive, responsabile, de respect și prețuire față de mediul înconjurător, colegi, adulți și muncă;
- promovarea valorilor culturale locale, regionale și naționale, a spiritului antreprenorial;
- diseminarea modelelor de bună practică identificate în cadrul programului;
- valorizarea abilităților sociale, artistico-plastice și practic-aplicative ale elevilor.

• **Grup țintă:**

Beneficiari direcți:

- 33 de elevi de clasa a IV-a

Beneficiari indirecți:

- părinții elevilor;
- cadrele didactice;
- comunitatea locală.

• **Durata:** 06-10 aprilie 2015

• **Calendarul activităților:**

Luni, 06 aprilie 2015

DOMENIUL: Științific, Educație artistică și cetățenie democratică și responsabilitate socială

FORMA DE ORGANIZARE: Concurs la nivel național; Atelier de lucru

TITLUL: „Fii inteligent... la matematică!”, „Copacul prieteniei”

OBIECTIVE:

- Dezvoltarea spiritului de competiție;
- Evidențierea și stimularea elevilor cu potențial creator în domeniul matematicii;
- Cunoașterea și respectarea normelor de comportare în colectiv;
- Dezvoltarea trăsăturilor pozitive de caracter, voință și a capacității de relaționare;
- Implicarea activă în realizarea unor produse în comun;
- Manifestarea unor sentimente de toleranță, de prietenie, a unei stări de bine în realizarea compoziției;
- Prevenirea conflictelor care apar, ca urmare a diferențelor dintre persoane (culoare, religie, sex, mediul de viață etc.);
- Promovarea drepturilor copiilor.

RESURSE MATERIALE: sălile destinate desfășurării concursului, tipizate concurs, cartoane mari, creioane colorate, markere, acuarele, pensule, cârpe, borcane, imagini reprezentând copii din diferite zone ale lumii, activități conforme cu drepturile lor sau încălcări ale drepturilor acestora, foarfece, lipici.

RESURSE TEMPORALE: Orele 08 – 10, 10 - 12.

REZULTATE AȘTEPTATE/INDICATORI DE PERFORMANȚĂ:

- Obținerea a cel puțin 10 premii, a unor rezultate onorabile pentru toți elevii clasei;
- Postere;
- Imagini reprezentative din cadrul activităților;
- Recunoașterea unor asemănări și a unor deosebiri între copiii de pretutindeni, a momentelor de respectare/ încălcare a drepturilor acestora.

Marti, 07.04.2015

DOMENIUL: Educație socio-culturală

FORMA DE ORGANIZARE: Vizită

TITLUL: „Din Cetatea Marii Uniri, în Casa Marii Uniri...”

OBIECTIVE:

- cunoașterea elementelor semnificative ale istoriei, culturii locale și naționale;
- cunoașterea semnificației bunurilor din muzeu;
- cunoașterea tradițiilor, obiceiurilor, ocupațiilor și a artei populare din zonă;
- conștientizarea și sensibilizarea elevilor cu privire la păstrarea și conservarea tradițiilor și obiceiurilor specifice zonei;
- promovarea dialogului eficient între elevi, cadre didactice și muzeografi;
- exersarea deprinderilor elementare de comportament social și a atitudinilor morale.

RESURSE MATERIALE: Suma de bani necesară achiziționării biletelor de intrare

TEMPORALE: Orele 08 – 12.

REZULTATE AȘTEPTATE/INDICATORI DE PERFORMANȚĂ:

- familiarizarea copiilor cu măturii ale trecutului istoric local;
- cunoașterea unor fapte, eroi și evenimente însemnate din trecutul de luptă al poporului român pentru dreptate socială și națională;
- cunoașterea și aprecierea unor înalte însușiri morale ale figurilor istorice și ale civilizației românești din vechime;
- familiarizarea copiilor cu muzeul, ca instituție;

MODALITĂȚI DE EVALUARE ȘI MONITORIZARE A REZULTATELOR ACTIVITĂȚII:

albumul foto, observarea sistematică a comportamentului elevului - grila de monitorizare.

Miercuri, 08.04.2015

DOMENIUL: Educație antreprenorială, cetățenie democratică; Educație pentru sănătate și stil de viață sănătos, gastronomie.

FORMA DE ORGANIZARE: Achiziționarea produselor necesare pe baza unei liste și a celui mai bun preț; Activitate practică.

TITLUL: „Bucătar șef... junior!”

OBIECTIVE:

- formarea priceperii, deprinderii de a lua decizii eficiente, de a acționa în mod responsabil, de a-și educa și promova cu consecvență un comportament adecvat în cadrul unei societăți democratice și a economiei de piață.
- să prețuiască munca cinstită, să-și respecte semenii, să aprecieze oamenii după munca lor;
- cunoașterea valorii banilor și formarea deprinderii de manipulare corectă;
- dezvoltarea capacităților de interacțiune dintre individ și lumea înconjurătoare;
- dezvoltarea capacității de utilizare a normelor igienico-sanitare;
- dezvoltarea muncii în echipă;
- formarea abilităților minimale de preparare a unor mâncăruri;
- conștientizarea nevoii unui consum suficient de fructe și legume, precum și a importanței consumului corect al acestora.

RESURSE MATERIALE: Piețele agroindustriale, marketurile și supermarketurile din Alba Iulia, 10 lei de elev, plase de cumpărături; Sala de clasă, materiale specifice pregătirii mesei (halate, șort, bonete, dog, cuțite, vase, legume, fructe, ingrediente).

TEMPORALE: Orele 08 - 12.

REZULTATE AȘTEPTATE/INDICATORI DE PERFORMANȚĂ:

- identifică alternativele posibile în luarea unei decizii;
- participarea elevilor din clasă la acțiunea de achiziționare a produselor necesare preparării unei salate orientale, a uneia de fructe și a sandviciurilor;
- discuții ale elevilor cu părinții (care le vor explica cum au fost obținute produsele, ce calități nutritive au, de unde provin);
- plase cu cumpărături,
- salată orientală, salată de fructe, sandviciuri;
- degustarea produselor;
- album foto;
- calitatea produselor realizate;
- forma de prezentare;
- gradul de implicare a fiecărui elev;
- curățenia la locul de muncă.

MODALITĂȚI DE EVALUARE ȘI MONITORIZARE A REZULTATELOR ACTIVITĂȚII:

Raport individual preț/cumpărături; fotografii, observarea sistematică a comportamentului elevului

- grila de monitorizare, aprecierile invitaților după degustarea produselor.

Joi, 09.04.2015

DOMENIUL: Educație artistică, Educație ecologică și protecția mediului

FORMA DE ORGANIZARE: Atelier de creație

TITLUL: <<SUNTEM CREATIVI: „Oua încondeiate... altfel”, „Floarea din nasturi”, „Cățeluș din pet”, „Floarea cusută în diagonală”, „Omida din cofraj de ouă”>>

OBIECTIVE:

- conștientizarea și exprimarea esteticului, a nevoii de frumos;
- dezvoltarea capacității de a crea plastic;
- dezvoltarea abilității de a lucra în echipă;
- dezvoltarea imaginației, a spiritului de competiție și a abilităților de comunicare;
- exprimarea prin compoziții artistice a talentului personal;
- dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a unor obiceiuri creștine specifice Paștilor, perpetuarea acestora;
- educarea elevilor în spiritul responsabilității față de natură și de viață, pentru păstrarea echilibrului natural;
- folosire materialelor reciclabile în realizarea unor produse utile.

RESURSE MATERIALE: Sala de clasă, material textil divers colorat, paiete, mărgeluțe, ac, ață de diferite culori, nasturi de diferite mărimi și culori, carton colorat, pet de Sana alb, hârtie glasă, foarfece, lipici, cofraj de ouă, instrumente pentru desen, acuarele pensule, markere.

TEMPORALE: Orele 08 – 12.

REZULTATE AȘTEPTATE/INDICATORI DE PERFORMANȚĂ:

- interes din partea copiilor;
- calitatea și numărul produselor realizate;
- expoziție cu lucrările realizate;
- vor cunoaște sărbătorile de primăvară și semnificația lor.

MODALITĂȚI DE EVALUARE ȘI MONITORIZARE A REZULTATELOR ACTIVITĂȚII:

Fotografii, observarea sistematică a comportamentului elevului - grila de monitorizare, concurs, turul galeriei.

Vineri, 10.04. 2015

CATEGORIE: Educație culturală, Educație civică, cetățenească

FORMA DE ORGANIZARE: Vizionare de film și teatru

TITLUL: „În lumea poveștilor!”

OBIECTIVE:

- vizionarea unor filme pentru copii(desene animate);
- educarea trăsăturilor pozitive de voință și caracter, formarea unei atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți;

- identificarea unor modele de viață printre personajele filmului;
- identificarea valorilor morale transmise de autor;
- formularea unor opinii personale pe marginea filmului vizionat;
- să demonstreze un comportament civilizat pe stradă, în sala de spectacol, în relațiile cu colegii și adulții;
- identificarea principalelor norme de comportare și discutarea lor;
- crearea de facilități pentru noi achiziții lingvistice, culturale și artistice în rândul copiilor;
- stimularea creativității în domeniul literar, a teatrului și al artelor spectacolului;
- derularea unor activități comune la nivel local, în cadrul parteneriatului existent;

RESURSE MATERIALE: Sala de clasă, laptop, CD-uri cu desene animate/conexiune la internet, ecran, videoproiector, planșe de colorat cu personaje îndrăgite din desenele animate, creioane colorate; Sala de spectacol a Teatrului „Prichindel” Alba Iulia, pliante, reviste, materiale promoționale, sume de bani necesare achiziționării biletelor de spectacol - oferite de comitetul de părinți al clasei sau de sponsori.

TEMPORALE: Orele 08 – 10, 10 - 12.

REZULTATE AȘTEPTATE/INDICATORI DE PERFORMANȚĂ:

- alegerea și vizionarea de către copii a unor desene animate care stimulează formarea unei atitudini pozitive față de sine și de ceilalți;
- identificarea atitudinilor pozitive întâlnite în desenele animate, a personajelor ce le dețin;
- exprimarea unor păreri personale în legătură cu filmele vizionate;
- ilustrarea unor planșe cu personajul îndrăgit;
- album foto;
- materiale pentru revista clasei.
- lista normelor de comportare identificate, afișată;
- comportarea pe stradă, în sala de spectacol, în relația cu colegii și adulții.

• **Metode și tehnici de lucru:** conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea, lectura explicativă, observația, prelegerea, jocul de rol, dramatizarea, lucrarea practică, dezbateră, brainstorming, turul galeriei, predarea-învățarea reciprocă, studiul de caz, proiectul, portofoliul personal și de grup,

• **Forme de organizare:** frontal, în grup și individual.

• **Rezultate așteptate:**

- realizarea unor lucrări practice care să valorifice potențialul artistic al copiilor;
- înregistrări video și fotografii;
- albume foto pe suport de hârtie și în format electronic;
- expoziții cu lucrările copiilor;
- portofolii;
- revista clasei;
- interes și bună dispoziție;
- familiarizarea copiilor cu muzeul, ca instituție, cu alte instituții socio-culturale.

• **Resurse umane:**

- 33 elevi – clasa a IV-a;

- Prof. inv. primar ADRIANA LUCIA MĂRGINEAN, Prof. inv. primar GHEORGHE VASILE MĂRGINEAN;

• **Parteneri:**

1. Părinții elevilor – comitetul de părinți al clasei;
2. Teatrul de păpuși „Prichindel” Alba Iulia;
3. Comunitatea locală;
4. Muzeul Național al Unirii Alba Iulia.

V. MODALITĂȚI DE EVALUARE: chestionare, portofolii, jocul didactic, conversația, discuția, observarea activității și comportamentului elevilor, dezbateri, concursuri, lucrări practice sau experimentale, examinarea documentelor, proiectul, dramatizarea, studiul de caz, machete, planșe.

Bibliografie:

1. Cerghit Ioan, *Metode de învățământ*, ediția a III-a, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București 1997.
2. Cristea Sorin, *Dicționar de termeni pedagogici*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998
3. Cucos, C-tin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 1996.
4. Ionescu, M., Bocoș, M., *Tratat de didactică modernă*, Paralela 45, Pitești, 2009.
5. Iucu, R., B., *Managementul clasei de elevi*, Polirom, Iași, 2006.

ACTIVITĂȚI ȘI JOCURI PENTRU DEZVOLTAREA EMOTIIONALĂ LA PREȘCOLARI

*Prof. Huștiuc Nicoletta, Prof Filimon. Anișoara
Grădinița cu Program Normal Vinerea - Șc. Gim. Nr. 3 Cugir*

Pentru dezvoltarea emoțională a preșcolarilor, având în vedere că fiecare vine la grădiniță dintr-un mediu familial diferit, am încercat, în funcție de situație, să găsim un joc sau un exercițiu, o activitate care să ne ajute în munca cu copiii în ceea ce privește dezvoltarea lor emoțională.

În fiecare zi la „Întâlnirea de dimineață” ne readucem aminte de regulile de grup care ne ajută să desfășurăm activități frumoase și plăcute dacă le respectăm. Cu toate că ne străduim cu toții să le respectăm zilnic ele sunt încălcate mereu mai ales de unii dintre copii. De aceea, pentru a conștientiza faptele bune, comportamentele pozitive pe care le-au manifestat, precum și monitorizarea acestora în vederea creșterii numărului lor și diminuarea comportamentelor negative, am propus copiilor desfășurarea exercițiului „Șiragul de mărgelă”.

Astfel am realizat un șirag de mărgelă, fiecare mărgelă înșirată fiind o faptă bună, o regulă respectată de care ne amintim. Acesta va fi șiragul de mărgelă pe care l-am realizat până acum.

Scopul exercițiului este acela de a conștientiza faptele bune, comportamentele pozitive pe care le-au manifestat. Astfel, pentru fiecare faptă bună de care ne amintim, vom înșira o mărgelă. Acesta va fi șiragul de mărgelă pe care l-am realizat până acum. Urmează să realizăm un șirag de mărgelă pentru faptele bune pe care dorim să le facem pe viitor. Putem disemina activitatea noastră pe roluri. De exemplu, pentru rolul de copil în cadrul familiei, ne putem imagina ce fapte bune am putea face în săptămâna următoare pentru a-i face fericiți pe părinți, frați, bunici, etc. Apoi, luând rolul de copil în grupa din grădiniță, prieten, în cercul de prieteni, copiii vor participa cu idei și propuneri.

Activitatea se finalizează prin motivarea copiilor pentru a avea un șirag de mărgelă pentru fiecare săptămână, pe care să-l completeze în fiecare zi cu mărgelă atunci când au făcut fapte bune.

Feed-back-ul copiilor se va realiza pe perioade lungi de timp pentru a monitoriza dacă numărul faptelor bune crește sau scade. Rolul cadrului didactic este de a veni cu exemple din experiența personală de copil sau adult, de a veni cu idei, indicații și suport. Finalul exercițiului constă în realizarea unor șiraguri cu mărgelă care să reprezinte lucrurile bune pe care le-au primit atunci când au făcut fapte bune, modalitățile prin care au reușit să-i ajute și pe alții să săvârșească fapte bune.

Alt joc folosit în activitățile din cadrul grădiniței pentru dezvoltarea emoțională a preșcolarilor a fost „Pânza de păianjen”.

Regulile jocului:

1. Copilul aruncă ghemul după ce s-a prezentat și ținând firul rostogolește ghemul altui copil căruia îi spune și numele. De exemplu: „Eu sunt Mihai și arunc ghemul la...Ioana”. Această primă variantă de joc se poate folosi mai ales la grupa mică pentru a învăța numele colegilor.

2. A doua variantă de joc se poate face pentru stimularea respectării regulilor de grup. De exemplu: „Sunt Anca și arunc pânza de păianjen la copilul care a mâncat în liniște micul dejun....sau care a vorbit cu voce de interior.”

3. La grupa mare se poate cere să se adauge trăsături fizice sau de caracter. De exemplu: „Arunc pânza colegei care are părul lung prins în codițe....colegului care are ochii albaștri.”

Se folosește un ghem de ață cu fir gros, iar în final toți copiii trag de pânză, chiar dacă se rupe, prin aceasta creându-se momentul de relaxare. Prin acest joc se dezvoltă comunicarea verbală, memoria, cooperarea și spiritul de echipă.

Pentru copiii care nu se exteriorizează așa ușor, deși majoritatea copiilor sunt „lipicioși”, există totuși copii care sunt mai retrași și se integrează greu în jocurile de grup.

Pentru aceasta am folosit jocul „Cutia cu îmbrățișări” realizat de noi după ideea unei cutii cu emoții.

Știm cu toții că îmbrățișarea reprezintă cel mai simplu gest uman aducător de fericire, împlinire personală și sănătate. Prin cantitatea mare de elemente pe care le conține (contact fizic, stimularea simțului tactil, transmiterea de energie și manifestarea sentimentelor de acceptare, confort, siguranță și încredere, iubire), îmbrățișarea are o valoare benefică deosebit de mare. Orice îmbrățișare activează simțul tactil, primul simț care ne furnizează cele mai multe informații atunci când ne naștem. De aceea acest simț este considerat ca fiind generatorul sentimentului de apartenență, de afectivitate. Jocul „Cutia cu îmbrățișări” se poate folosi atât în grupa de la grădiniță cât și în familie, pentru creșterea sentimentului de încredere, energie și sănătate. În fiecare dimineață pe rând câte un copil sau unul din membrii familiei deschide cutia, alege un cartonaș și execută acțiunea înscrisă pe acesta.

Scopul cutiei, al jocului de fapt este să contribuie la apropierea membrilor unei familii, eliminând stările de animozitate sau tensiune și creând un spațiu propice dezvoltării afectivității și încrederii reciproce.

La grupele mici și mijlocii la început se pot folosi ca „stimulente” în urma participării la activitate, „îmbrățișările gratuite”, pe care apoi copiii le pot oferi pe rând părinților când vin după ei, apoi celorlalți membri ai familiei acasă. Ideea a fost împrumutată și în campanile internaționale „Free hugs.”

Alt joc deosebit de util este folosit de noi mai ales în cadrul întâlnirii de dimineață. Jocul se numește „Dacă aș fi o floare...” Deoarece de multe ori ni se întâmplă să spunem: „Cristina e sensibilă ca o vioare”, sau „Maria e harnică ca o furnicuță”. Prin metafore putem exprima lucruri mai profunde pe care le simțim, dar pe care poate ne-ar veni greu să le spunem direct. Jocul are scopul de a-i învăța pe copii să se exprime cu ajutorul metaforelor. Mai mult, acest joc le dă ocazia să cunoască mai multe despre părerea pe care o are copilul despre el însuși și despre cei apropiați. Trebuie să alege un moment în care suntem relaxați apoi propunem un exercițiu de imaginație. Întrebăm rând pe rând următoarele întrebări, și dăm timp de gândire la fiecare. Dacă ai fi o floare, ce floare ai fi?

- Dacă ai fi o pasăre, ce pasăre ai fi?
- Dacă ai fi o culoare, ce culoare ai fi?
- Dacă ai fi un animal, ce animal ai fi?
- Dacă ai fi un instrument muzical, ce instrument ai fi? Și întrebările pot continua în funcție de temă.

La fiecare dintre aceste întrebări, putem să adăugăm altele, în funcție de disponibilitatea copilului de a răspunde:

- Cum se simte floarea (pasărea, culoarea, etc) pe care ai ales-o tu?
- Unde se află ea?
- Ce floare ți-ar plăcea să fii? (Poate că îți dorește să fie o altă floare decât este în prezent)
- Dar mama ce floare ar fi? Dar tata? Dar fratele? (sau alte persoane importante pentru el).

Acest joculeț ne dă ocazia să observăm ce imagine are copilul despre el însuși și despre unii membri ai familiei. Aceste informații sunt foarte prețioase, pentru că ne arată ce crede cu adevărat copilul despre unele persoane. Având în vedere că el se deschide în fața educatoarei, trebuie să

avem o atitudine de respect față de răspunsurile lui, fără să încercăm să îl luăm la rost pentru ceea ce spune sau să încercăm să îi influențăm răspunsurile. Altfel, se va închide în el, și pe viitor se va abține să spună ce crede el cu adevărat. Acest joc poate fi făcut cu oricare membru al familiei sau cu prietenii, fiind o modalitate excelentă de cunoaștere reciprocă și de dezvoltarea emoțională.

Există numeroase jocuri pentru dezvoltarea emoțională și fiecare dintre ele se pot adapta specificului grupei sau unei anumite situații din grupă în parte. Putem încuraja și părinții să folosească din aceste jocuri acasă deoarece emoțiile pot stârni diferite stări de spirit care pot influența atât dezvoltarea cât și creșterea copilului.

METODE ALE ÎNVĂȚĂRII ÎN CICLUL PRIMAR

Prof. Înv. Primar Zdrenghia Maria

Prof. Înv. Primar Gatea Mihaela

Școala Gimnazială Nr. 2 Sebeș

De la cea mai fragedă vârstă până la anii târzii ai senectuții omul învață neconștient, însușindu-și cunoștințe, priceperi și deprinderi din cele mai variate domenii. Contactul nemijlocit cu realitatea îi impune adesea îmbogățirea cunoștințelor.

O problemă importantă, care-i frământă atât pe cei care învață, cât și pe pedagogi și părinți o constituie eficiența învățării. Pentru a fi eficient trebuie să știi cum să înveți. Cu cât tehnica învățării este însușită mai devreme, cu atât șansele succeselor ulterioare sunt mai sigure.

Familiarizarea cu instrumentele muncii intelectuale, în primul rând cu cititul și scrisul, constituie conținutul esențial al „activității” micului școlar. Învățarea de acasă, cu toate valențele ei cognitive și formative, nu poate înlocui învățarea școlară, în care cartea reprezintă principalul izvor de informare și inserție socială a noii generații.

O dată cu intrarea în școală, copilul devenit elev părăsește zona liberei acțiuni și pătrunde în cea a muncii organizate și orientate spre un scop precis. Dominanta cunoașterii devine cartea. Ca orice deprindere, tehnica cititului se învață prin exerciții. Conștientizarea actului cititului și exersarea lui sistematică reprezintă condiția hotărâtoare în formarea deprinderilor respective care trebuie dirijată de către învățător în mod corect și asimilată prin efortul personal al fiecărui elev. A ști să citești înseamnă a fi dobândit o tehnică ce nu prezintă valoare și interes decât dacă cel ce „știe să citească” înțelege ceea ce citește. În susținerea acestei informații invocăm și faptul că „a ști să numeri” nu înseamnă că știi matematică. Cu alte cuvinte, faptul că un elev cunoaște toate literele nu înseamnă că el știe să citească.

Este foarte important ca elevul să conștientizeze faptul că în lectură nu viteza contează, ci înțelegerea justă și deplină a textului, memorarea fidelă a elementelor esențiale, capacitatea de reproducere a lor ori de câte ori este nevoie.

În predarea noilor cunoștințe, dascălul trebuie să facă apel la experiența de viață a elevilor. Trebuie încurajați să formuleze întrebări pentru clarificări. Unele pot fi adresate în timpul lecțiilor, iar altele după lecție, pentru a nu rămâne în mintea lor nimic neclar. Participarea activă reclamă cu necesitate, înțelegerea celor învățate. Pentru problemele neclare din timpul lecției folosim mereu „cutia cu întrebări”, respective bilețele cu întrebări care necesită explicații. Bilețelele nesemnate sunt puse pe catedră, ori de câte ori un elev ar dori să-și clarifice o problemă, dar nu are curajul să spună cu voce tare. Am folosit această metodă de comunicare încă din clasa întâi, imediat ce știau să scrie. Dacă la început doar câțiva elevi au îndrăznit să apeleze la aceste bilețele, pe parcurs tot mai mulți au prins curaj.

Înțelegerea este un proces psihic, deosebit de complex, greu de definit. Încercând o relativă configurare a acestui termen, vom spune că a înțelege înseamnă, între altele, a putea argumenta o afirmație, a sesiza relațiile cauzale dintre fenomene, a putea încadra o noțiune în sistemul cunoștințelor din care face parte și a pătrunde în esența fenomenelor. A pătrunde în esența fenomenelor este adeseori un lucru de cea mai mare complexitate și dificultate. În acest context,

referindu-se la înțelegerea atomului, Niels Bohr (fizician danez, 1885-1962, laureat al Premiului Nobel, 1922), întrebându-se ce este atomul, a spus că poate, într-o zi vom înțelege acest lucru, dar atunci vom înțelege și ce este înțelegerea.

La elevii din ciclul primar, asimilarea cunoștințelor și formarea diferitelor deprinderi trebuie să aibă la bază o activitate repetată, un exercițiu. Comenius spunea că, în învățare, ceea ce poate vedea să se ofere văzului, ceea ce aude auzului etc, iar ceea ce se poate cunoaște prin mai multe simțuri să se ofere tuturor acestora. În completare, s-ar putea completa că ceea ce se poate obține prin acțiune să se ofere acțiunii, exercițiului. Provocând acțiunea, favorizăm dezvoltarea gândirii. Heidegger spunea că ajungem la cunoașterea deplină a ciocanului numai atunci când îl folosim pentru a ciocăni; cunoaștem cuiul numai când îl batem în perete și peretele numai când batem cuiul în el.

În activitatea școlară se formează numeroase deprinderi și abilități: deprinderea de a scrie, de a citi, de a calcula, de a se orienta pe hartă și în natură etc, apoi abilități plastice, literare, muzicale. În toate aceste cazuri acțiunea sub formă de exercițiu este o condiție sine qua non. Formarea priceperilor și a deprinderilor de muncă este de neconceput fără un lung exercițiu, care implică acțiunea sistematică. Mihai Eminescu spunea: „Nici un om nu se întărește citind un tratat de gimnastică, ci făcând exerciții; nici un om nu se învață a judeca citind judecăți scrise de alții, ci judecând singur și dându-și seama de natura lucrurilor.”

În asimilarea unor cunoștințe, un rol important îl are acțiunea cu obiectele. Școlarul mic nu poate să facă operații mintale, pur formale, rupte de acțiunea cu obiectele. Modelele obiectuale își pot îndeplini funcția numai dacă se operează cu ele. Aceste modele îndeplinesc rolul de mediator între experiența concretă a copilului și gândirea sa abstractă.

Succesul muncii învățătorului este asigurat de perseverența cu care face apel ori de câte ori are prilejul, la posibilitățile de autodepășire. Să existe o interdependență între realitate și traducerea sa și atunci edificiul matematic va fi solid. Copilul învață înțelegând și înțelege învățând. În rezolvarea problemelor un rol deosebit îl au pașii mici. Fiecare problemă rezolvată să fie punct de plecare pentru următoarea. De aceea ele trebuie bine judecate.

De exemplu: Riana are 13 nuci. Mara are cu 2 mai multe. Câte nuci au împreună?

Asemenea probleme se cer atent analizate: Ce știm despre Riana? De unde știm? (Pentru că spune autorul câte nuci are Riana) Ce nu știm? De ce?

La început se lucrează concret: O fetiță ia câte nuci are Riana (13). Altă fetiță ia câte nuci are Mara. Sunt tentați să ia 2. Și atunci se face comparație. Are Mara mai multe? Nu. Problema spune că Mara are mai multe. Cum procedăm? Luăm mai întâi tot atâtea și apoi 2, ca să obținem mai mult cu 2.

Se reprezintă și figurativ:

Riana *****

Mara *****

Apoi se trece la scrierea rezolvării:

- I. Riana 13 nuci
- II. Mara $13+2 = 15$ (nuci)
- III. Împreună $13+15 = 28$ (nuci)

În felul acesta, copiii parcurg pașii necesari pe drumul cel mai scurt spre rezolvarea problemelor, ocolind pe cât posibil termenii care nu ajută logicii matematice.

Dificultăți întâmpină elevii și în rezolvarea problemelor ce conțin noțiunea de sfert sau de jumătate. Pentru a înțelege cele două noțiuni tăiem un măr în două părți egale și vor observa că am obținut două jumătăți egale. Tăiem un alt măr în patru părți egale și vom obține patru părți egale. În felul acesta elevii constată faptul că doimea se obține prin împărțirea unui întreg în două părți egale, iar sfertul sau pătrimea se obține prin împărțirea întregului în patru părți egale.

Întâlnim și probleme în care datele din enunț nu sunt așezate în ordinea folosirii lor. În ciuda faptului că la o primă lectură problema pare simplă, mulți elevi nu sesizează profunzimea ei.

Exemplu

Pe distanța de 8m se plantează trandafiri la distanța de 2m unul de altul. Câți trandafiri sunt în total?

După o lectură sumară a problemei elevii au tendința să spună că sunt 4 trandafiri. Dacă se recurge la o reprezentare grafică a datelor problemei, vor înțelege că rezultatul găsit de ei reprezintă de fapt intervalele dintre doi trandafiri. Trebuie să ia în calcul și faptul că cele 4 intervale sunt determinate de $4+1=5$ (trandafiri)

Un alt exemplu :

O panglică cu lungimea de 9m este tăiată în bucăți de câte 3m. Câte tăieturi au fost făcute?

Rezolvată practic în fața elevilor, aceștia au descoperit faptul că după prima tăietură au mai rămas 6 m, dar la a doua tăietură au căzut două bucăți identice de câte 3m. Deci răspunsul corect era de două tăieturi, și nu de trei tăieturi cum au afirmat imediat după citirea problemei.

Putem concluziona că multe noțiuni abstracte se pot însuși logic prin metoda învățării prin descoperire. Creșterea eficienței unei lecții în care folosim diverse metode care să faciliteze învățarea depinde într-o măsură considerabilă de modul în care învățătorul știe să îmbine metoda intuitivă cu problematizarea. Învățarea prin descoperire formează la elevi spiritul de investigație, de cercetare, de angajare totală și participare activă și conștientă a lor, având prin aceasta efectul formativ preconizat. A preda și a repeta continuu, a arunca mereu priviri înapoi, iată una din condițiile majore ale unui învățământ temeinic.

Bibliografie:

COMĂNESCU, Ioan, *Prelegeri de didactică școlară*, Oradea, Editura Imprimeriei de Vest, 2003.

MOLAN, Vasile, *Didactica disciplinei „Limba și literatura română” în învățământul primar*, București, Editura Miniped, 2010.

RUDNIANSKI, Jaroslaw, *Cum să înveți*, în românește de Constantin Geambașu, București, Editura All Educațional, 2001.

RELAȚIILE INTERPERSONALE ÎN GRĂDINIȚĂ ȘI CICLUL PRIMAR

Prof. învă. preșcolar Matei Aniela Ioana

Școala Gimnazială Emil Racoviță Gârda de Sus /GPN Ocoale

Existența umană ar fi greu de conceput în afara relațiilor sociale, multiforme și care acționează în planuri diferite. Un caz aparte îl ocupă relațiile interpersonale, definite ca: *...legături psihologice, conștiente și directe dintre oameni* (M., Zlate, 2000, p.186).

Copilul stabilește, încă din frageda copilărie, relații interpersonale cu mama, familia sa, în timp ce, pe măsura dezvoltării sale, procesul de socializare se amplifică. Relațiile copilului cu grupurile sociale în care se va integra de-a lungul existenței sale vor exercita o importanță deosebită, atât asupra evoluției sale ca persoană în permanență devenire, cât și asupra randamentului activității desfășurate. Îndeplinirea unor sarcini sau activități comune determină între membrii grupului relații funcționale de interdependență, în vederea atingerii scopului comun propus.

Pe de altă parte, pe lângă relațiile legate strict de natura obligațiilor sau a activităților, viața în grup comportă întotdeauna și aspecte emoțional-afective, precum și momente de tensiune și conflict. Personalitatea elevului se conturează și se manifestă în interdependență cu viața grupului din care el face parte.

Grădinița și școala primară reprezintă două trasee educative succesive, dar părți ale unui proces care trebuie să rămână un ansamblu unitar, legătura dintre instituții se cere întărită pentru ca trecerea de la una la alta să asigure continuitatea proiectelor și finalizarea lor adecvată. Cadrele

didactice din aceste instituții urmează să caute împreună acele prilejuri de colaborare care să faciliteze integrarea copilului în mediul înalt formalizat al școlii.

Cele mai frecvente oportunități de întâlnire dintre cele două medii educaționale, care se cer valorificate de către ambii parteneri, privesc *vizitarea unei școli* în vederea cunoașterii de către copiii preșcolari a acestei instituții, *vizitarea de către școlarii din clasa I a unei grădinițe* pentru a le împărtăși copiilor de aici primele lor experiențe școlare, *organizarea unor ședințe cu părinții* copiilor în ultimul semestru de activitate din grădiniță la care sunt invitați câțiva dintre viitorii învățători, ce vor informa părinții asupra modului de pregătire al copiilor pentru școală.

O altă oportunitate de întâlnire a celor două medii educative este *simularea în cadrul grădiniței a unor activități de tip școlar cu grupa pregătitoare*, urmărirea de către educatoare a copiilor deveniți școlari pentru sesizarea progreselor în dezvoltare sau, dimpotrivă, a dificultăților pe care le întâmpină sub efectul noilor solicitări, organizarea unor serbări comune și realizarea unor activități metodice și cercuri pedagogice comune pentru educatoare și învățătoare ori de câte ori se ivesc probleme și solicitări care interesează ambele instituții.

Pentru asigurarea continuității între cele două medii educaționale, cadrele didactice din școală trebuie să cunoască pregătirea ce se realizează în grădinițe, iar educatoarele trebuie să se informeze asupra dinamicii cerințelor ce se formulează în mediul școlar.

Prin stabilirea primelor contacte cu școala și cu învățătorii, copiii se vor familiariza din timp cu instituția dar și cu cele mai importante personaje ale ei ceea ce va contribui la reducerea neliniștilor și a stărilor afective negative pe care le generează perspectiva primei zile de școală.

În ceea ce privește o posibilă clasificare a relațiilor interpersonale în clasa de elevi / grupa criteriul utilizat îl reprezintă nevoile și trebuințele psihologice resimțite de elevi / preșcolari atunci când se raportează unii la alții. Prin exploatarea acestui criteriu rezultă următoarele tipuri de relații interpersonale: relații de inter-cunoaștere, relații de intercomunicare, relații socio-afective și relații de influențare.

La nivelul dinamicii și procesualității relațiilor interpersonale, influența educațională poate funcționa ca și criteriu de analiză a interacțiunilor dintre elevi / preșcolari:

- relații de cooperare - coordonarea eforturilor pentru realizarea unui efectiv comun;
- relații de competiție - rivalitatea partenerilor în atingerea unei ținte comune;
- relații de conflict - bazate pe opoziția mutuală a partenerilor raportată la un scop indivizibil.

Există și situații în care clasificarea relațiilor interpersonale, punând accent pe aportul influenței educaționale în sensul acțiunii mutuale a partenerilor, poate fi realizată astfel:

- relații de acomodare;
- relații de asimilare;
- relații de stratificare;
- relații de alienare (R. Iucu, 2005, pp. 30-32).

În *concluzie*, relațiile interpersonale se referă la totalitatea relațiilor ce se desfășoară în grădiniță și școala primară, privind totalitatea legăturilor ce se formează în urma colaborării dintre membrii acestor instituții.

Bibliografie:

Cucoș, Constantin, (2006), *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași
Zlate, M., (2000), *Introducere în psihologie*, Editura Polirom, Iași

FAMILIA, ȘCOALA ȘI COMUNITATEA – PARTENERI ÎN EDUCAȚIE

*Prof. Înv. Primar Păcurar Elena
Școala Gimnazială „Avram Iancu” Alba Iulia*

Informarea și formarea părinților în ceea ce privește școlaritatea copilului presupune, cel puțin, ca fiecare părinte să cunoască: obligațiile legale privind educația copilului; drepturile de care dispune pentru educația copilului; importanța atitudinii lui pentru reușita școlară a copilului; metodele de colaborare cu școala. În acest scop este necesar un dialog între profesori și părinți; profesorii trebuie să primească o pregătire în materie de relație cu părinții iar competența lor în această materie trebuie considerată ca o aptitudine profesională; părinții trebuie să fie pregătiți pentru a juca rolul lor educativ în cooperare cu profesorii; școlile trebuie să asigure (asociațiilor) părinților asistența necesară.

Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și, mai târziu, în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice.

Evoluțiile rapide din viața socială generează o cerere de continuare a proceselor de reînnoire a cunoștințelor, deprinderilor și valorilor pe durata vieții. Din perspectiva unei analize sistemice, educația părinților apare ca o dimensiune a educației permanente și școala este un mediu social organizatoric în care universul copilului se extinde depășind constrângerea dependenței materne. Educația este cea care desăvârșește ființa umană, educație pe care copilul o primește în familie, în școală și de la comunitate.

Relația școală-familie-comunitate este una în care fiecare factor interrelaționează cu ceilalți.

Colaborarea dintre școală și familie presupune nu numai o informare reciprocă cu privire la tot ceea ce ține de orientarea copilului ci și înarmarea părinților cu toate problemele pe care le comportă această acțiune.

Pentru consolidarea unui set de valori stabil și coerent care sprijină școala în formarea la copii a conduitei favorabile, a unui stil de viață sănătos mintal, emoțional, fizic și socio-moral, am urmărit implicarea familiei și a comunității printr-un parteneriat. Familia reprezintă elementul cheie în socializarea copilului cu ceilalți copii din clasă fiind consultată cu privire la activitățile educative (extracurriculare) și cu privire la activitățile opționale pe care doresc să le desfășoare copiii (literatură pentru copii).

Motto:

„Școala încearcă să se pună de acord cu noi părinții; noi familia încercăm să ne punem de acord cu școala. Care sunt căile cele mai potrivite?”

În baza cercetărilor făcute în școlile din S.U.A. și în unele țări din Europa, a reieșit faptul că, atunci când școlile, familiile și comunitățile colaborează ca parteneri, beneficiarii acestei colaborări sunt elevii. Parteneriatul are un rol deosebit în funcționarea școlii, în îndeplinirea obiectivelor acesteia și se poate realiza astfel:

- Ajută profesorii în munca lor
- Perfecționează abilitățile școlare ale elevilor
- Îmbunătățesc programele de studiu și climatul școlar
- Îmbunătățesc abilitățile educaționale ale părinților elevilor
- Dezvoltă abilități de lideri ale părinților
- Facilitează legătura dintre familii, personalul școlii și al comunității
- Oferă servicii și suport familiilor
- Creează o atmosfera mai sigură în școală
- Ajută la managementul școlii

Scopul creării unor astfel de parteneriate este dorința comună de a ajuta elevii să obțină rezultate foarte bune în acumularea cunoștințelor la școală, ca să poată reuși să pășească pe treptele superioare ale învățării și pentru pregătirea lor de viitori adulți.

Atunci când elevii, părinții, comunitatea devin și se considera parteneri în educație, în jurul elevilor se formează o comunitate de suport, care poate funcționa ca un angrenaj bine pus la punct. Parteneriatele reprezintă o componentă esențială în organizarea și desfășurarea activității în școală și în clasele de elevi. Ele nu mai sunt considerate doar o simplă activitate opțională sau o problemă de natura relațiilor publice.

Trebuie avut în vedere că școlile de toate gradele sunt organizații responsabile pentru educația formală a copiilor și a adolescenților și au obligația să se achite de această responsabilitate, ca parte a sistemului social ce include și familiile și comunitățile.

Istoria societății românești cunoaște o lungă perioadă în care familia deținea, aproape exclusiv, rolul de educator social al copilului. Complexitatea sporită a societății actuale a dus la diferențierea factorului educativ, la specializarea lor. S-ar putea crede că această specializare avea drept rezultat, automat, dezvoltarea armonioasă a copilului, indiferent de intersectarea acțiunilor și măsurilor luate.

Fiecare copil se deosebește de ceilalți, în primul rând prin caracterul său. După cum un tâmplar nu lucrează în același mod și bradul și stejarul, tot așa și noi trebuie să ținem cont de „lemnul” fiului sau fiicei noastre, elevului sau elevei noastre, adică de elasticitatea și rezistența „capitalului său biopsihic” pentru a ști ce putem face din el fără prea multe riscuri. În ziua de azi educația este un fenomen social de transmitere a experienței de viață a generațiilor adulte și a culturii, către generațiile de copii și tineri, în scopul pregătirii lor pentru integrarea în societate. Factorii instituționali ai educației sunt școala, familia, biserica s.a.m.d., totul educă: oamenii, lucrurile, fenomenele, dar în primul rând și în cea mai mare măsură – oamenii. Între aceștia primul loc îl ocupă părinții și educatorii. Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv care contribuie pentru formarea unui om apt capabil să participe la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viață, să fie pregătit pentru muncă. Menirea școlii este nu numai de a înzestra elevii cu un bagaj de cunoștințe cât mai mare, ci și de a stimula calitatea de om.

Ajungem și la un alt factor care contribuie la educarea copilului, care este familia. Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor. Primele noțiuni educative pe care copilul le primește sunt cele din familie. În familie se conturează caractere. Atât părinții cât și educatorii în timpul procesului de învățământ trebuie să intervină în numeroase situații pentru a corecta comportamentul copilului. Odată copilul ajuns la vârsta preșcolară familia împarte într-o bună măsură sarcina educării lui cu dascălii și pedagogii din școală; cei din urmă vor fi chemați să silefuiească ceea ce a realizat familia, să completeze golurile din procesul instructiv-educativ care au scăpat până la această vârstă și să-l ajute pe copil, în înțelegerea și lămurirea unor probleme așa-zis „delicate”, cum sunt cele legate de sentimentul de dragoste, de viața sexuală, etc. Îmbinarea eforturilor educative din familie și din școală este nu numai recomandabilă ci și obligatorie, pentru că de multe ori pe măsură ce copiii evoluează, părinții au de înfruntat alte și alte probleme care se ivesc la o altă categorie de vârstă și care se repetă la generațiile următoare.

Dacă cele două medii educaționale – școala și familia – se completează și se susțin, ele asigură într-o mare măsură buna integrare a copilului în activitatea școlară și pe plan general în viața socială. Binefacerile sunt numeroase, începând cu o mai bună cunoaștere reciprocă și depășirea stereotipurilor și continuând cu identificarea intereselor comune în beneficiul copiilor. Cercetările confirmă că indiferent de mediul economic sau cultural al familiei, când părinții sunt parteneri cu școala în educația copiilor lor, rezultatele determină performanța elevilor, o mai bună frecvență a școlii, reducerea ratei de abandon școlar și scăderea fenomenului delincvenței.

Iată câteva principii ale colaborării familie școală:

- Copiii să se implice ca participanți activi în interacțiunile familie școală, centrată pe învățare;

- Să ofere tuturor părinților oportunități de a participa activ la experiențele educaționale ale copiilor lor, chiar dacă vin sau nu la școală,
- Colaborarea familie - școală să fie folosită pentru rezolvarea problemelor dificile și, drept cadru de sărbătorire a realizărilor, a performanțelor deosebite,
- Relația dintre cele două instituții atât de importante să constituie fundamentul restructurării educaționale și al reînnoirii comunității;
- Eficiența profesională a cadrelor didactice, a administratorilor și a întregului personal al școlii să fie maximizată prin dezvoltarea unor abilități concrete, esențiale, conexiuni cu părinții și comunitatea.

Scopurile aferente acestor principii ar fi:

- Să ajutăm școlile să privească parteneriatele cu familia ca pe o primă resursă și nu ca pe un ultim refugiu, în promovarea învățării și dezvoltării.
- Să stabilim colaborarea școală – familie la nivel național, ca pe un standard al politicilor și practicilor educaționale.

Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității devin și se consideră parteneri în educație, în jurul elevilor se formează o comuniune de suport, care poate funcționa ca un angrenaj bine pus la punct. Parteneriatele reprezintă o componentă esențială în organizarea și desfășurarea activității în școală și în clasele de elevi. Ele nu mai sunt considerate doar o simplă activitate opțională sau o problemă de natura relațiilor publice.

În relația școală-familie pot apărea dificultăți de ordin comportamental, întâlnite atât la părinți, cât și la profesori și la conducerea școlii, sau de ordin material; relația respectivă cere un surplus de efort din punct de vedere material și de timp. Aceste dificultăți pot apărea din păreri divergente privind responsabilitatea statului și a familiei cu referire la educația copiilor, libertatea de alegere a școlii, de către părinți, impactul familial asupra rezultatelor școlare ale copilului, randamentul pedagogic și datoria parentală, participarea la gestionarea și procesul decizional din școală.

În relația școală-familie, problema profesionalismului cadrului didactic reprezintă un element esențial în cadrul serviciului făcut altora, fără a se gândi la avantaje personale, cu alte cuvinte competența, servirea clienților, un cod de etică profesională.

Din această perspectivă, se pune întrebarea: ce câștigă profesorul într-o cooperare cu familia? Se apreciază că acest câștig poate fi un statut revalorizator în ochii societății; cooperarea cu familia poate fi un test profesional și poate fi considerat ca făcând parte din datoria profesională a profesorului deoarece:

- Părinții sunt clienți ai școlii; eficacitatea învățământului evaluată la școală și profesori poate fi ameliorată prin cooperare între școală și familie;
- Părinții sunt responsabili legali de educația copiilor lor și pot evalua cu exigență rezultatele activității școlare.

În acest context, se pune întrebarea: de relațiile cu familiile trebuie să se ocupe profesori specializați sau tot profesori? Soluția cea mai potrivită ar fi ca toți profesorii să aibă relații obișnuite de colaborare cu familiile, ei sunt cei care cunosc sușurile sau căderile elevilor, iar consilierii specializați - pentru cazuri dificile.

Se prevede că în țările europene să se treacă la o nouă etapă a colaborării școlii cu familia, în care accentul să se pună pe un angajament mutual, clar stabilit între părinți și profesori, pe un „contract parental” privind copilul individual, contractul între familie și școală să nu se considere doar un „drept opțional” ci un sistem de obligații reciproce în cooperarea părinților cu profesorii.

Educația răspunde atât cererii sociale cât și nevoilor și aspirațiilor individuale. Presupune eliberarea energiilor lăuntrice, prin împlinirea armonioasă și creatoare, a depășirii insecurității, inferiorității și dependenței pe care le poate simți ființa umană într-o societate aflată într-o schimbare rapidă.

Bibliografie:

1. Robu, Maria, „Empatia în educație”, Didactica Publishing House, București, 2008

2. Cerghit, Ioan, Neacșu, Ioan, Negreț Dobridor Ioan, „*Prelegeri pedagogice*”, Editura Polirom, Iași, 2001
3. Pescaru, Băran, Adina, „*Parteneriat în educație*”, Editura Aramis Print, București, 2004
4. Nicola, Ioan, „*Tratat de pedagogie școlară*”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000

EDUCAREA GÂNDIRII MATEMATICE A COPILULUI DE VÂRSTĂ ȘCOLARĂ MICĂ

Prof. înv. primar Coroiu Elena Adriana, Liceul „Dr. Lazăr Chirilă” /Baia de Arieș

Matematica este obiectul de învățământ care prin problematica ei diversă și complexă, prin gradul ei de abstractizare, prin antrenarea și stimularea tuturor eforturilor intelectuale ale elevilor contribuie la dezvoltarea personalității umane.

Învățarea creativă a matematicii este o cerință logică izvorâtă din caracteristicile epocii contemporane care pune în fața omului probleme greu de rezolvat.

Este cunoscut faptul că pedagogia modernă, pornind de la caracteristicile culturii actuale și de la necesitățile societății de azi și de mâine, preconizează cu insistență trecerea de la școala informativă la cea formativă. Logica acestei transformări este următoarea: sfera cunoștințelor științifice crește foarte repede. Timpul de trecere de la o descoperire științifică la aplicarea ei în tehnică devine din ce în ce mai scurt. Oamenii vor trebui să învețe toată viața, pentru a se putea adapta ușor și eficient la noi profesii, noi condiții de muncă și de viață. Deci școala nu are a-i învăța lucruri ce se vor perima în scurt timp, ci trebuie să-i formeze în așa fel, încât să fie capabili a se orienta singuri într-un câmp de probleme mereu noi.

În cadrul orelor de matematică, am căutat să folosesc un limbaj matematic clar și precis, prezentat de manuale și programe, care a fost însușit de elevi. Am procedat în așa fel încât, lecțiile de matematică să fie plăcute, atractive și interesante.

Un accent deosebit am acordat limbajului matematic paralel cu introducerea unor metode noi de predare care să dezvolte la elevi capacitatea de a descoperi și concepte matematice din situații reale.

Educarea gândirii matematice a copilului de vârstă școlară mică constituie una din preocupările mele. În lecții am căutat să folosesc metode active ca: munca independentă și diferențiată, problematizarea, demonstrația, munca în grup, conversația, brainstorming (sau asaltul de idei), eseu de cinci minute, cubul.

M-am străduit permanent să organizez lecțiile într-o formă atractivă, înserând în ele probleme distractive, jocuri logice, care aveau drept scop dezvoltarea gândirii matematice și dezvoltarea interesului pentru acest obiect. Problemele rezolvate, prin conținutul și modul de rezolvare, au urmărit trezirea curiozității, dragostei de investigație, de descoperire și inventivitate. Am pus accent deosebit pe munca independentă, care solicită mai mult elevul, contribuind în acest fel la dezvoltarea deprinderii de control și autocontrol.

Pentru dezvoltarea creativității gândirii am dat posibilitatea elevilor de a crea probleme după: scheme, formule numerice, modele, tablouri, etc. Am cerut elevilor să modifice și să complice enunțul problemelor după voința lor sau a mea, să rezolve o problemă prin mai multe procedee.

Problemele formulate în care se cere ca elevii să completeze anumite date sau să formuleze întrebările posibile în raport de enunț au dat rezultate bune.

În scopul instruirii și consolidării cunoștințelor matematice folosesc material didactic bogat, variat și adecvat pentru fiecare lecție.

Activitățile concepute sub formă creativă vor dezvolta elevilor parametrii creativi: fluentă, flexibilitate, originalitate și elaborare.

„O descoperire mare rezolvă o problemă mare - spune George Polya – dar există un grăunte de descoperire în soluția oricărei probleme. Puteți avea în față o problemă modestă; dată spre rezolvare ea vă stârnește curiozitatea și vă pune în joc facultățile inventive. Și dacă o rezolvați prin mijloace proprii, veți simți încordarea dinaintea descoperii și vă puteți bucura de triumful rezolvării ei. O astfel de experiență, la vârsta de mare receptivitate, poate crea gustul pentru munca intelectuală, punându-și pentru toată viața amprenta asupra minții și asupra caracterului.”

BIBLIOGRAFIE:

1. Roșu, Mihail; Roman, Magdalena – *Matematică pentru perfecționarea învățătorilor* – Ed. All Educational, București, 2000
2. Singer, Mihaela; Pădureanu Victoria; Radu, Nicolae; Chiran, Rodica – *Matematică – ghidul învățătorului-clasa a II-a* – Ed. Sigma, București, 1996
3. Singer, Mihaela; Radu, Nicolae – *Matematică – Ghid pentru învățători și părinți* – Ed. Sigma, București, 1995